

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:



„Amerika partyje“ –
kitai – 5 psl.

- Tema: Lietuvos valstybės atkūrimo diena – 2
- „Žalias vynas – ne vanduo“ – 3
- Tas mielas žodis „meilė“ – 3
- Mylėti, tikėti, siela tobulėti ir – pirmyn – 4
- Pradėti 1863 metų sukilimo minėjimai – 6
- Šventadienis – 8, 11
- Keleiviai (3) – 9
- Imkite mane ir skaitykite – 10–11

Valiutų santykis
1 USD — 2.58 LT
1 EUR — 3.45 LT

Vasario 16-osios minėjime Lemont dalyvavo V. Adamkus

Lemont, IL („Draugo“ info) – JAV Lietuvių Bendruomenės Lemont apylinkės lietuviai vasario 17 d. minėjo Lietuvos atkūrimo 95-ąsias metines. Gausiai susirinkusių minėjimo dalyvių laukė netikėtumas – į minėjimą atvyko buvęs Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus, lydimas LR gen. konsulo Čikagoje Marijaus Gudyno. Šventėje dalyvavo daug garbingų svečių, tarp kurių buvo Latvių organizacijų Čikagoje susivienijimo atstovas Ilmars Bergmanis, Lemont miestelio meras Brian K. Reaves. Buvęs LR prezidentas V. Adamkus pasveikino susirinkusius su valstybine švente (jo sveikinimą skaitykite šio numerio 2 psl.), pagrindinę kalbą pasakė LR gen. konsulas Čikagoje. Meninę programą atliko solistė Lijana Kopūstaitė-Pauletti ir lietuvių tautinių šokių grupė „Suktinis“.

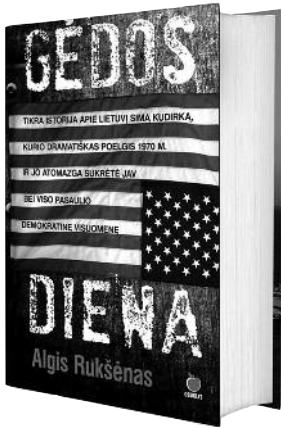


V. Adamkus su programos atlikėjais Matu ir Monika Mikuckais.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Rašytoją A. Rukšėną į gimtinę gražina knyga „Gėdos diena“

Vilnius (Bernardinai.lt) – Rašytojas Algis Rukšėnas, JAV išgarsėjęs knyga „Gėdos diena“ apie lietuvių jūreivio Simo Kudirkos bandymą 1970 m. gauti politinį prieglobstį už Atlanto, po daugiau nei 60 metų emigracijoje pagaliau grįžta į Lietuvą. Vilniaus knygų mugėje jis pristatys savo istorinę dokumentiką. Knyga sukėlė tarptautinį susidomėjimą ir svariai prisidėjo prie lietuvių jūrininko išlaisvinimo iš priverstinio darbo stovyklos. A. Rukšėno dokumentinė apybraiža pelnė aukščiausią JAV apdovanojimą už negrožinę literatūrą, o JAV pakrantės sargybos akademijoje „Gėdos diena“ iki šiol privaloma perskaityti kiekvienam kursantui. Lietuviškas knygos leidimas papildytas 2012 m. A. Rukšėno parašytu epilogu, taip pat trumpai papasakojamas tolesnis buvusio jūrininko likimas, jam jau persikėlus gyventi į JAV ir kaip šis įvykis pakeitė migracijos įstatymus.



Laukiama užsienio lietuvių kandidatūrų mokslo premijoms gauti

Vilnius (ELTA) – Švietimo ir mokslo ministerija (ŠMM) skelbia konkursą ir kviečia užsienio šalių Lietuvių Bendruomenes, Lietuvos mokslo ir studijų institucijas iki šių metų balandžio 30 d. siūlyti kandidatus mokslo premijoms užsienyje gyvenantiems lietuvių kilmės mokslininkams gauti. Premijų tikslas – skatinti išeivijos mokslininkus puoselėti lietuviybę ir siekti, kad jie garsintų Lietuvą, palaikytų glaudžius ryšius su Lietuvos mokslo bendruomene, aktyviai dalyvautų užsienio lietuvių bendruomenių veikloje. Numatoma skirti tris premijas: už pastarojo dešimtmečio pasiekimus mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje, už viso gyvenimo nuopelnus mokslui ir pasiekimus mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje, už mokslo pasiekimų ir patirties sklaidą. Vienos mokslo premijos dydis – 13,000 litų.

LR prezidentė susitiko su Lenkijos prezidentu

Vilnius (Prezidentūros info) – Vasario 16 d. Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė susitiko su Lenkijos prezidentu Bronisław Komorowski. Prezidentai aptarė derybų dėl naujo daugiametio Europos Sąjungos biudžeto rezultatus, Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai svarbiausius uždavinius, pasirengimą ES Rytų partnerystės šalių vadovų susitikimui, kuris įvyks šių metų rudenį Vilniuje. Taip pat kalbėta apie finansinės drausmės svarbą ekonominiam stabilumui užtikrinti, aptarta padėtis Europoje. Šiomet Lietuvoje ir Lenkijoje minimos 1863 m. sukilimo 150-osios metinės. Prezidentė Lenkijos vadovui įteikė Lietuvos Banko šia proga išleistą jubiliejinę monetą.

Aukštas JAV apdovanojimas – katalikei geradarei

(Bernardinai.lt) – JAV prezidentas Barack Obama įteikė „Prezidentinį Piliečio medalį“, antrą pagal svarbą apdovanojimą civiliams, nevyriausybės organizacijos „Besidalijančios ir globojančios rankos“ steigėjai Mary Jo Copeland ir dar kitiems 16-ai asmenų, atrinktų iš maždaug 6,000 kandidatų. Įteikdamas medalį Mary Jo Copeland, kuri yra uoli katalikė, savo rytą pradanti malda, prezidentas Obama sakė: „Vedama savo tikėjimo ir išdidaus išpareigojimo bendruomenei, Mary Jo Copeland praleido daugiau nei ketvirtadalį amžiaus tarnaudama stokojantiems. Greta savo vyro, ji užaugino ‘Besidalijančias ir globojančias rankas’ nuo mažos namų iniciatyvos iki organizacijos, kuri šiandien tūkstančiams vyrų, moterų ir vaikų suteikia galimybę gyventi oriai ir sveikai.“

Redakcijos žodis



Per šiuos šešerius metus, kai dirbu „Drauge“, turėjau daugiau nei vieną progą įsitikinti, jog Vasario 16-oji ir Kovo 11-oji – ypatingos šventės Amerikoje. Nors vienai dienai pamirštame kasdienybę bei rūpesčius ir atsigrežiamo į svarbesnius nei mes patys dalykus – savo tautą, savo bendruomenes, savo žmones. Štai JAV LB Detroit apylinkės valdyba, kurios, drauge su Šv. Antano parapijos Detroit, kvietimu šį savaitgalį lankiausi jų Vasario 16-osios šventėse, pasveikino visus iki šiol Detroit lituanistinėse mokyklose vedėjais ir vedėjomis dirbusius. Nors ne visi jie šeštadienio vakarą dalyvavo, visiems jiems buvo gražiai padėkota. Iš Detroit lietuvių išvykau su maloniais įspūdžiais ir naujomis pažintimis. Ir ne tik. Parsivežiau ir Šv. Antano parapijiečių dovaną „Draugui“ – 10,000.00 dol. auką. Visos redakcijos vardu nuoširdžiai dėkoju Antaninės (kaip jie save kartais vadina) parapijiečiams už tokią dosnią paramą laikraščiui. Ačiū.

Vyr. red. **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS
(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.
Postmaster: Send address changes to

**Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5532**

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą
nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį
pažymime, iki kada prenumerata galioja.
„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00
JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00
Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00
• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:
JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00
• 3 mėn. \$48.00
Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00
• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikaitė@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

• Administracija dirba kasdien,
nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien,
nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.
Skelbimų kainos atsiunčiamos
gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra.
Nenaudotų straipsnių nesaugoja.
Siunčiant prašome pasiųsti kopiją.

El. paštas:
rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA

Vasario 16-oji tebėra

VALDAS ADAMKUS

Mieli ir brangūs tautiečiai,
Bičiulės ir bičiuliai, minėjimo viešnios ir svečiai,

Esame kartu išskirtinę dieną. Išskirtinę mūsų tautai ir valstybei. Nuoširdžiai tikiu, kad ji ir išskirtinai svarbi ir kiekvienam iš mūsų asmeniškai. Kadangi sena tiesa, jog tautos ir valstybės pradžia, solidarumo ir bendrumo pradžia – žmoguje. Jo mintyse ir širdyje, jo santykiyje su praeitimi ir tėvų bei protėvių tradicijomis. Jo santykiyje su svarbiausiais tautos ir šalies gyvenimo įvykiais ir datomis, iškiliausiais vardais. Jo vertybėse, kurios turi būti gyvos ne tik deklaracijose, bet ir gyvenime.

Šiandien galvoju ir klausiu – savęs ir Jūsų: ką mums reiškia Vasario 16-toji? Kur yra šios dienos, šio istorinio

Visi, kurie savo dvasinėmis šaknimis laiko Lietuvą – kad ir kur šiandien gyventų, kad ir koks tolimas geografinis atstumas skirtų nuo tėvynės.

įvykio jėga, kuri žadina ir gyvina bendrą atmintį, telkia tautos šeimą, kurios vedami žmonės okupuotoje Lietuvoje rizikuodavo, bet visi vis tiek minėdavo šią datą? Nuo vyresniųjų, kurie dar atsiminė laisvę ir nepriklausomą savo valstybę, iki studentų ar net moksleivių, kurie žodį „laisvė“ žinojo tik iš knygų ir tėvų pasakojimų? Šių vertybių dvasioje mes, lietuviai, mintimis ir širdimi būdavome kartu, kad ir kur gyventume – okupuotoje Lietuvoje, Amerikoje, Sibire.

Manau, kad ir šiandien svarbiausias Vasario 16-osios ženklas liko tas pats: galinga traukos jėga. Ši jėga visada artino žmones, priklausančius skirtingoms kartoms, skirtingoms istorinėms epochoms. Todėl Vasario 16-ąją kaip niekada artimai ir gyvai jausdavome ir legendinius Lietuvos karalystės Viduramžius, ir XIX amžiaus sukilėlių dvasią bei knygnešių pasiaukojimą. Ir, šiandien, atrodytų, – tokias tolimas nuo realybės – Jono Basanavičiaus, Aleksandro Stulginskio, Mykolo Biržiškos, Antano Smetonos ir kitų signatarų viltis. Dariaus ir Girėno skrydį ir Romo Kalantos auką – Vasario 16-oji buvo bendru vardikliu, bendra idėja visoms Lietuvos ir lietuvių laisvės kovoms, atvedusioms į tautos ir valstybės atgimimą.

Tos pačios tautinės ir dvasinės jėgos vedami ir mes,

toli nuo tėvynės gyvenantys lietuviai, be išankstinio susitarimo, be papildomų paaiškinimų žinodavome: artėja Vasario 16-oji, reiškia, mes viena ar kita forma būsime kartu; bursimės, minguosime, rengsime peticijas. Viena ar kita forma pasauliui bus dar kartą priminta apie Lietuvos valstybę, kuri ne kartą buvo okupuota, bet niekada neišsižadėjo savo prigimtinės teisės į laisvę.

Vasario 16-oji tebėra. Niekur nedingo nei Valstybės atkūrimo diena, nei jos svarba, nei jos saugoma ir sleidžiama dvasia. Ir mūsų šiandieninis buvimas kartu – vienas iš to įrodymų.

Todėl, nors laikai pasikeitė, pasaulis pasikeitė ir Lietuva šiandien – nepriklausoma valstybė, šią dieną mintimis ir širdimi vėl turime būti ir esame kartu. Visi, kam Lietuva ir lietuvybė yra brangios vertybės. Visi, kurie savo dvasinėmis šaknimis laiko Lietuvą – kad ir kur šiandien gyventų, kad ir koks tolimas geografinis atstumas skirtų nuo tėvynės. Gyvenantys Vilniuje ir Čikagoje, Londone ir Dubline ar Melbourne, bet kuriame pasaulio taške, visi turėtume rasti laiko pabūti mintimis su savo tautos atmintimi, savo tautos istorija. Pabūti su Vasario 16-ąja – kaip istorijos stebuklu, pagrįstu ir dvidešimties signatarų, ir daugybės lietuvių viltimis ir darbu, aukomis ir tikėjimu.

Tikėkime tuo, kas mus kuria ir stiprina kaip tautą, ir netikėkime tuo, kas skaldo, tolina, sėja įtarumą. Pagaliau, prisiminkime tą pačią 1918-ųjų Lietuvą: ji irgi ieškojo savo vietos po karo išdraskytame, pilname prieštaraų, atvirai nesvetingame naujoms valstybėms pasaulyje. Ji irgi buvo praradusi daugybę savo darbingų ir mąstančių žmonių, pasirinkusių emigracijos kelią. Tačiau visada išlaikiusių savo tautinę tapatybę, savo tautinę atmintį ir todėl nenutolusių nuo Lietuvos savo dvasia.

To nuoširdžiai linkiu ir šiandieninėms lietuvių kartoms. Kad ir kur gyventume, kad ir kokie skirtingi būtume, kad ir kokie jausmai lydėtų mūsų mintis, turi būti vertybės, kurios iškelia virš problemų ir nuoskaudų. Ir neginčijamai viena iš tų vertybių – mūsų Vasario 16-oji. Tiksliau – ne mūsų, o kiekvieno iš mūsų Vasario 16-oji. Praeityje, šiandien ir visais laikais!

Šioje istorijos šviesoje nuoširdžiai sveikinu visus su Lietuvos valstybės atkūrimo diena!

Kalba pasakyta JAV Lietuvių Bendruomenės Lemont apylinkės Lietuvos valstybės atkūrimo dienos minėjime, 2013 m. vasario 17 d.

LAIŠKAI

LIETUVYBĘ IŠLAIKYTI ĮMANOMA
TIK SAVO KRAŠTE

Amandas Ragauskas meta kaltinimą išeivijos jaunimui, kurio mažai matyti lietuviškoje veikloje („Draugas“, 2013 m. sausio 26 d.). Šio jaunimo buvo pilnos lituanistinės mokyklos, Ateitininkų, Skautų, Jaunalietuvių organizacijos. Šiuo metu jo pasigendama tiek lietuviškoje, tiek ir parapijų veikloje.

Manau, kad didžiausia jaunų žmonių nedalyvavimo lietuviškoje veikloje priežastis yra Amerikos mokyklos. Kraštas, kuriame jie gimė ir augo, lankė mokyklas, auklėja juos būti gerais Amerikos piliečiais. Čia yra jų Tėvynė ir tolimesnis gyvenimas.

Išeivijos jaunimui lituanistinės mokyklos buvo tik kančia. Per keletą mokyklos lankymo metų nesugebėta jaunimui įskiepyti meilės tėvų ir prosenelių kraštui. Mokykla davė daug žinių, kurios, gyvenant svetimame krašte, deja, yra nereikalingos.

Ar nereikėtų lituanistinėms mokykloms keisti mokymo programas, kreipiant daugiau dėmesio į Lietuvos

grožį, teatrą, meną? Mokykla turėtų ieškoti būdų, kaip sužadinti jauno žmogaus meilę lietuviškumui. Iš dalies kalti yra ir tėvai. Nors dauguma jų patys lankė lituanistines mokyklas, bet mažai kalbėjo apie lietuviškumą su savo jaunimu. Yra ir labai gražių pavyzdžių, bet tokių – mažuma.

Reikia sutikti, kad, gyvenant svetimame krašte ir esant apsuptiems svetimų kultūrų, neįmanoma jaunimą padaryti karštais Lietuvos gerbėjais.

Antanas Paužuolis
Chicago, IL

KELETAS „KABLIUKŲ“

Š. m. sausio 31 d., ketvirtadienio, „Drauge“ pirmame puslapyje paskelbta lietuvių dvasiškio Brazilijoje nuotrauka, nurodant į 15-me puslapyje randamą platesnį aprašymą apie jį. Atsiverčiau minėtą puslapį, bet nieko apie dvasiškį ten neradau parašyta. Numojau ranka, nes susidomėjimas akimirksniu išnyko. Man atrodo, kad taip elgdamasis „Draugas“

tik suerzina savo skaitytojus.

To paties numerio 15-ame puslapyje užtikau ir kitokių „kabliukų“, apie kuriuos jau seniai galvojau pareikšti savo nuomonę. Dėkodami skaitytojams už aukas, sudėkite visų paaukojusiųjų pavardes į vieną dėžutę, o tada visiems kartu vieną kartą ir padėkokite. Dabar atrodo, lyg vieniems dėkojate, naudodami daugiau „poezijos“, įterpdami žodelius „nuoširdžiai dėkojame“, kitiems – tik „labai Jums ačiū“. Dar kitus pagiriate už „supratimą nelengvos ‘Draugo’ finansinės padėties“, kitus – už atsiųstą sumą laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti, o dar kitiems – tik nežinia į kieno kišenę – „už paaukojimą sumos pinigų ‘Draugui’“. Net atsisosta skaityti. Maža to, jaučiuosi lyg ir išskirtas – lyg nesuprantantis nelengvos „Draugo“ finansinės padėties. Deja, iš savo užtarnautos vargonininko pensijos neįstengiu šalia prenumeratos mokesčio atsiųsti dar ir papildomą auką laikraščiui paremti.

Faustas Strolia
Oak Forest, IL

Jau ne pirmą kartą akys užkliūna už kokio patrauklaus, perskaityti viliojančio straipsnio pavadinimo „Drauge”. Pradėjus skaityti sunku nepabaigti. Ir tik straipsnio pabaigoje paaiškėja jo autorystė. Dažnai tai būna Angelės Kavakienės parengti straipsniai. Pagavūs pavadinimai – tai įgūdžiai, kurių ji išmoko studijuodama lietuvių kalbą ir literatūrą, nors dabar, neužmiršdama savo studijų, ji verčiasi importuoto maisto prekyba. Beskaitant paskutinį Kavakienės straipsnį „Saldus vynas – su kopūstais!” (2013 m. sausio 29 d.) susikaupė daug minčių ir prisiminimų apie jos aprašomą vyną.

Apie vyną esu šiek tiek skaitęs ir bent paviršutiniškai susipažinęs, tačiau pirmą kartą apie šį gėrimą skaičiau lietuviškai. Autorė tikrai sumaniai viską išdėstė gražia lietuvių kalba. Jai antrina ir Amerikos širdies draugija, širdies sveikatai palaikyti siūlydama kasdien išgerti po taurę raudono vyno. Vynas turi būti raudonas, nes jame randama kažkokių širdžiai tinkamų medžiagų. Taip pat reikėtų apsiriboti viena taure per dieną. Padauginimas sveikatos tikrai nepagerins.

Jau daug metų sakau, kad vynas yra surūgusių vynuogių sultys. Dabar skaitau, kad tas procesas vadinamas fermentacija. Jau kurį laiką mane kamavo viena vyno savybė, angliškai vadinama „dry”. Lietuviškai reikštų „sausas,” bet niekad nesupratau, kaip šlapias daiktas gali būti sausas. Galvojau, kad lietuvių kalboje tam turi būti tinkamas žodis. Nusivyliau iš Kavakienės straipsnio sužinojęs, kad lietuviškas žodis angliškam „dry” yra ne kas kitas, o „sausas”.

Iš pradžių skyriau dvi vyno rūšis – raudoną ir baltą. Vėliau dar pridėjau rožinį. To man ir užteko, nes vynas nebuvo mano gyvenimo palydovas. Bet kai buvome studentai, gerdavome prancūzišką konjaką ir skersai žiūrėdavome į tuos, kurie konjaką ar degtinę su kuo nors atskiesdavo. Galvojome, kad tai buvo nutautėjimo pradžia. Vyną gerdavo tik merginos, o šampano taurę gerdavo visi per Naujųjų metų sutikimus bei vestuves. Po daugelio metų viename amerikiečių pokylyje pastebėjau, kaip keletas svečių dingo į virtuvę. Juos pasekęs pamačiau, kaip jie atsikimšo vyno butelį, kainavusį 200 dol., todėl nenorėjo, kad jį gertų vyno kultū-

„Žalias vynas – ne vanduo”

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS



ros nepažįstantys. Išsiderėjau, kad bent gurksnelį ir aš gaučiau. Atsimenu savo įvertinimą – tas „pasakiškai brangus” vynas nebuvo prastesnis už man pažįstamą ir pigų. Tiek apie mano pažintį su vynu „snobizmu”.

Studentavimo laikais tikrai daugiau dainuodavome apie vyną, negu jo gerdavome. Atsimenu dainelę „Šalia kelio karčiama” apie šinkorką, kuri turėjo gražią, besibranginusią dukrelę. Tada traukdavome: „Žalias vynas – ne vanduo, o studentas – ne piemuo.”

Būdami studentai nemažai alaus gerdavome, bet dar daugiau dainuodavome. Įdomumo dėlei nuo lentynos paėmiau aštuonis aplankus, kuriuose sudėti įvairūs per daugelį metų kaupti dainorėliai. Jų ten radau bent 30. Šį kartą norėjau patikrinti, kokiose mūsų dainuotose dainose buvo kalbama apie gėrimą. Nemažai dainų dainuodavome gerdami alkoholinius gėrimus, bet ar buvo tokių, kur būtų minimas gėrimas? Aišku, kad buvo.

Jaunystėje ne tik studijavome, bet ir gėrėme, dainavome bei šokome. Šokių metu, per orkestro pertrauką, jaunimas stodavo į ratą dainuoti. Dainuodavome ir įvairių renginių metu. Jei tarp mūsų būdavo vyresnio amžiaus – vyresnių nei 30 metų – žmonių, kartais dainavimas prasidėdavo su lotynišku „Gaudeamus”, kuris buvo savotiškas studentų himnas. Po to dažniausiai sekdavo „Krambambulis” – vokiečių studentų daina, išversta į lietuvių kalbą. „Krambambulis – tai palikimas,/ Kai gėrė mūs’ tėvai./ Vienintelis yra linksmumas,/ Kai susirenka draugai.” Ir – „Kai kartais tenka užvažiuoti/ Į blaivią arbatinę,/ Negalim mes nei papietauti,/ Nepažvelgę į degtinę./ Ei, juli juli...”

Viena daina vadinosi „Oi, kas ten?” („Oi, kas tenai už stalų imasi su bokalu? Studentai, studen-

tai! Vilgo gerkle alumi, linksma dainą traukdami”). Prieš porą metų „Drauge” mano aprašyto klubo „Sveiks!” „himnas” buvo „Mieli draugai”. Dainoje nurodoma, ką daryti, kai numirsime: „Jūs man parinkit tokią vietą, kad aš gulėčiau po bačka ir josios kraną atsisukęs galėčiau gerti visada. (...) Velnio nuėjo jaunos dienos ir nebegriš jos niekada. Draugai išgerkim dar po vieną, kad man mirtis būtų lengva.”

Rankoje turiu ir vartau II Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso 1972 m. studijų dienų dainorėlį. Šešta daina kviečia gerti ir mylėti: „Gerk ir mylėk, kolega! Gerk ir mylėk karštai. Nes, kai ateis rytojus, gal bus jau per vėlai.” Aštunta daina viliasi, kad „Alaus, alaus duos Dievas daugiau, nes vakar naktelę alum lijo.” Kita daina nustumta į 20-tą vietą: „Damta dūdūdū, šiaudai be grūdų. Padariau alutį vienų avižų. Mano alutis, gražiai geltonas. Užgėriau mergele, skaisčiai raudoną”. Dar kitoje kaimo bernelis svajoja apie kaimo mergužėles: „Kad aš ją turėčiau, šienavot mokėčiau. Šilko rūbais aprėdyčiau, vyneliu girdyčiau.” Kažkodėl filisterių daina nustumta į patį dainorėlio galą. Tai irgi vokiečių studentų daina, išversta į lietuvių kalbą. Paskutiniame jos posme pasiveja sentimentalumas: „Linksmų studentiškų dainų širdis užmiršt negali. Ir skamba aidas tų dainų, kai pakeliam stiklėlį. Pamiršę rūpesčius, vargus, išgerkim už senus laikus. O jerum...”

1984 m. jaunimo stovyklos dainorėlis, išleistas Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos ryšių centro, pakartoja „Alaus, alaus”, „Krambambulį”, „Šalia kelio karčiama” ir „Mieli draugai” dainas. „Inžinieriaus raudoje” klausiamo, „kodėl, kodėl, kodėl negerti, kodėl, kodėl linksmam nebūti?”

Jeigu iš to, ką parašiau, susidarė ispūdis, kad jaunimas tik gerdavo ar tik apie gėrimą dainuodavo, tai netiesa. Peržiūrėjus visą glėbį dainorėlių, tiesiog stebėtina, kiek daug gražių, senų ir naujų dainų juose sukaupta. Jos ne tik buvo surinktos ir atspausdintos, bet jaunimo įvairiomis progomis dainuotos, savitai išgyventos ir su laiku perduotos kitai kartai. Tos dainos – tai neįkainojamas turtas visiems laikams, visoms kartoms.

I

Sulaukęs vasario 14-osios, koks nors Lietuvos pilietis norom nenorom ima mąstyti: o kas per daiktas ta „meilė” yr? Ir su kuo ją srėbti? Viena Romo Lileikio daina apie meilę prasideda šiais žodžiais:

*Aš visai nežinau kodėl,
Bet visai nereik, kad mylėtų,
Kad tik grįžus kas nors ištartų:
O buvo sunkiau be tavęs!*

Šiuo posmeliu nusakomas paradoksas – meilė nėra nuvalkiotų žodžių kartojimas ar reikalavimas, kas tave būtinai kas nors pamylėtų. Tai stipri vienišojo būseną. Ir labai nedaug tereikia, kad kas nors tą būseną truputį nuskaidrintų, ištardamas šį bei tą gero ar nuoširdaus: „O buvo sunkiau be tavęs...”

II

Senoji kinų medicina teigia, kad meilė – tai liga, nes dauguma jos požymių atitinka ligos požymius – padidėjęs kraujospūdis, nerimas, nemiga, padrikos, karščiuojančios mintys, kartais net klie-desiai, nesugebėjimas ramiai vertinti aplinkybes. Kitąsyk – snargliai...

O garsus psichoterapeutas, populiarių knygų autorius Michail Litvak samprotauja šitaip: „Meilė – kai man su tuo žmogumi dar geriau, nors man ir taip gerai. Tačiau daugybė suaugusių žmonių kenčia vien todėl, kad vaikystėje jų nemylėjo. Nemylėjo žvelgiant iš to, kad meilė – aktyvus suinteresuotumas meilės objekto gyvenimu ir tobulėjimu.”

III

Beje, daugelis meilę painioja su liguistu kito žmogaus poreikiu, vadinamuoju meilėholizmu. Šis nepasotinamas poreikis – tai mėnuliška meilė, nes Mėnulis yra tipiškas saulėholikas. Taip naudojami Mėnulio ir Saulės įvaizdžiai padeda suprasti prie-

Tas mielas žodis „meilė”

VYTAUTAS V. LANDSBERGIS



šingas meilės rūšis – Saulės ir Mėnulio. Saulė šviečia pati iš savęs ir džiaugiasi, galėdama visus sušildyti. Kitų planetų dėmesys jai net nebūtinai, nes visos ir taip aplink ją sukasi, jos spinduliuose šildosi. Beje, Saulė vienodai šviečia visiems – ir bimbalams, ir šventiesiems, ir vagims, ir Seimo nariams. T. y. Saulė yra nušvitusi, ji nebevertina, kas gera, o kas bloga... Pavasarį išgydo visus snargliuojančius. Pradžiugina nemiga susirgusius, savo pilnatim susirūpinusius. O Mėnulis nešviečia, jis tik atspindi Saulės šviesą. Mėnulis pats nešildo (nemyli), jis egzistuoja (t. y. yra matomas) tik dėl Saulės šviesos.

IV

Mėnulis – romantiškasis mūsų gyvenimo palydovas – dažniau siejamas su ilgesiu, liūdesiu ir kitomis (ne tokiomis šviesiomis) gyvenimo pusėmis. Jis kažkuria prasme yra egocentrikas, nes be Saulės apšvietimo (meilės) nebūtų toks gražus ir daugelis apie jį išvis nieko nežinotų. Be to, Mėnulis yra suirzęs, kadangi viską vertina. Vertina pagal tai, kiek kiti jam duoda, o ne pagal tai, kiek jis gali atiduoti, paaukoti. Nes jis nelabai ir turi ką šilto duoti, išskyrus šaltą mėnulišką šviesą. Ir negalima Mėnulio dėl to kaltinti, nes jis yra, kas yra: žavus potvynių ir atoslūgių sukėlėjas, lunatikų draugas bei guodėjas. Iliuzionistų mūza.

V

Manding, taip yra ir su žmonėmis – vieni šviečia, o kiti tą šviesą sugeria, atspindi, pasisotina ir

reikalauja dar. Kuo labiau išsivysčiusi valstybė ar tauta, tuo daugiau joje esti žmonių-saulių, kurie užsiima labdara, pagalba kitiems, rūpinasi krašto grožiu, švara, savo minčių skaistumu ir šviesumu... (Beje, toks išsivystymas – nebūtinai XXI a. civilizacijos požymis, kartais gal net atvirkščiai. Žmonių-saulių yra pilna ir neturtingose tautose; net Lietuvoje jų rasite mažne kiekviename kaime, kur galima pasibelsti, užeiti, jus tuoj pakvies prie stalo, pavaišins.)

VI

Kokie žodžiai skamba panašiai kaip „meilė”? Kuriuose dar vyrauja priebalsiai „m” ir „l”. „Meluoti”, „milijonas”, „miltai”... Labai norint, tarp paminėtųjų žodelių galima rasti šį tą bendro: įsimylėjęlis visad linkęs truputį pameluoti, pagražinti. Jis milijonus kartų kartoja, žarsto tuos pačius žodžius bei pažadus, apiberdamas jais savo mylimąją tarsi dangiškais miltais.

Apvertę priebalsius „l” ir „m” išgirstume kažką panašaus į laimę. O prisiminę lietuvių kalboje paslėptą veidrodinių žodžių koduotę (diev-veid; mir-rim), galėtume pasapaliooti apie pasąmoninį atitikmenį – laimę atitinka meilę ir atvirkščiai... Manding, kas geba mylėti, tas yra laimingas, o kas nesugeba, tam geriau eiti lošti kortomis.

VII

Įdomus reiškinys aptinkamas lietuvių liaudies dainose, kur daugybė dainų kalba apie bernelio ir mergelės santykius, tačiau beveik niekada nevartojamas žodis „meilė”. Ar ne panaši jausena yra ir trečiajame Dekologo įsakyme – „Neminėk Dievo vardo be reikalo”?

Galima įtarti, jog koks žmogelis, dažnai svarbius žodžius sakantis be jokio reikalo, stengiasi nuslėpti faktą, jog jo elgsenoje ar patirtyje šių žodžių atitikmenų paprasčiausiai dar nėra. Tad gal geriau Dievui ar mylimajai tiesiog pasakyti: „O buvo sunkiau be Tavęs.”

TELKINIAI

Marquette Park, Chicago, IL

Mylėti, tikėti, siela tobulėti ir – pirmyn!

ALDONA KRIŠTOLAITIS

Sausio 27-osios išvakarėse oro spėjikai nėrėsi iš kailio, lenktyniaudami, kuris paskelbs baisesnę oro prognozę. Ankstyvą sausio 28-osios rytmetį fantazuotojai čikagiečius šiurpino dar nuožmiau, žadėdami audrą, vėjus, viesulus, šlapdribą ir sniegdribą, protarpiais – viską kartu. Pradžia numatyta minutės tikslumu – prieš devynias. O man – bažnyčion reikia! Į numatytas vėtras pažiūrėjau rimtai: laipiojimui po kalnus pritaikyti storapadžiai batai, šilta liemenė, skėtis krepšyje ir vilnone šerpe apmūturiuotas kaklas.

Mylią su trupučiu prakaitavau pėsčiomis, vis žvalgydamasi, iš kurios pusės pasirodys mane taikinyje jau turintis oro sukurs. Ir nepasirodė. Pradžiugau sulig pirmu žingsniu per slenkstį – žmonių Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje buvo žymiai daugiau nei paprastai. Ir tai suprantama, žinant, kad šv. Mišiose (ir po jų) minėsi-me palaimintojo Jurgio Matulaičio, amžinybėn palydėto 1927 m. sausio 27 d., 86-ąsias metines.

Giedant bažnytiniame chore, „darbo“ vieta – aukštai, šalia vargonų. Iš viršaus žemyn žiūrint, nematau žmonių veidų, akių, bet bažnytinės erdvės rimitis, ten esančių laikysena, visuotinė bendrystės malda stumteli mintį žemyn, kurstydamą pažaisti spėlio-jant... Matau klaupte vyrą, pasirinkusį vietą priešais pal. Jurgio portretą – mozaiką. Prašys užtarimo? Gal prisiminęs vyskupiškąjį „nugalėk blogį gerumu“, bandys savaip jį suprasti? Ar vadovausis juo?

Dešinėje – Mišių pradžios laukianti žilagalvė laikas nuo laiko galvos palingavimu tarsi paantrina J. Matulaičio išvalgą, kad „kryžius tik paveikslėliuose atrodo gražus, gėlėmis papuoštas; tikrasis kryžius, gyvenimo kryžius visuomet sunkus“. Jauna pora su dviem vietoje nenustygstančiais ir, atrodo, sunkiai suvaldomais vaikais maldoje gal prašys kantrybės ir išminties atžalų – ažuolų ugdymui? Tepadrąsina juos Palaimintojo patartis: „Niekad nereikia nusiminti dėl savo netobulybių ir silpnybių. Juo silpnėsi jaučiamės, tuo labiau Dievu pasitikėkime. Jis mūsų stiprybė ir išganymas.“

Varpelių sutilindžiavimas, pagarbus visų atsi-stojimas ir Jūrātės Lukminienės vadovaujamas choras pakiliai užgieda padėkos šv. Trejybei už pal. Matulaitį giesmę. Žodžiai „Dieve, Tau Osana aleliuja/ mūsų bažnyčia džiaugsmo žieduose/ Lietuva Tau gieda Aleliuja/ jos sūnus altoriaus garbėje“ jaudina; balsų ir muzikos pynė leidžiasi žemyn, plinta, tai tilsta, tai pagarsėja, vėl džiaugsmingai šokteli aukštyn, o sulig žodžiais „Vyskupas šven-tumo aureolė/ gėrimės jo meilės rubiniais“ pakyla taip aukštai, kad, rasi, pasiekė ir patį Palaimintąjį.

Kai prieš 26-erius metus popiežius Jonas Paulius II mūsų kraštiečių arkivyskupą J. Matulaitį paskelbė palaimintuoju, tai buvo išskirtinis įvykis Lietuvai, tada šventusieji 600 metų Krikšto jubiliejų. „Šventuosius reikia priimti širdimi ir tikėjimu, kad jie rodytų mums kelią“, – kalbėjo anuomet popiežius.

2012-ieji, pal. J. Matulaičio metai, kvietė, pasi-tikint šio iškilaus tautiečio užtarimu, remiantis jo pavyzdžiu bei dvasiniu palikimu, per Krikšto ma-lonę atnaujinti ryžtą sekti Kristumi, taip pat, kaip savo „Užrašuose“ teigė J. Matulaitis, „mūsų už-davinys turi būti tobulintis ir tobulinti, tobulintis pačiam ir tobulinti kitus žmones ir darbus“. Šis kvietimas buvo pagrindinė praėjusių metų kun. Jauniaus Kelpšo sakytų pamokslų tema. Tačiau ir

šiais – Tikėjimo – metais iš gerų pamokslų kraitės kunigas vėl trau-kė, rasi, tik paprastus lietuvių kal-bos žodžius („meilė“, „gėris“, „artu-ma“, „santarvė“), o į nuščiuvusių ti-kinčiųjų širdis krito savo esme gilūs ir prasmingi sakiniai. Tikiu jų būsiant ir ateityje – Tikėjimo metų malda kun. Jaunių ir mus visus skatins būti gyvo tikėjimo ženklais, drąsiai liudijančiais krikščionišką viltį ir meilę visiems, kuriuos gyve-nimo kelyje sutinkame.

Tebūnie viešai pagarsinta pas-laptis, kad Genovaitės Bigenytės balso stygas globoja ir prižiūri dan-giškieji angelai sargai! Mišiose Ge-nutės atliktos „Ave, Maria“ žodžių, balso, vargonų muzikos darni skaidruma, rodėsi, tik vos prisilie-tė, bet kiekviename paliko mažutį baltą sparną, labai lengvą, labai nepaprastą, iš debesų rūko aus-tą, permatomu dangaus vaisku-mu ataus-tą...

Vidurdienį iš bažnyčios per-einama į parapijos salę. Netoli, gal tik pusšimtis žingsnių. Baž-nyčios duris veriu atsargiai, pa-siruošusi bet kokioms oro staig-menoms. Tačiau priešais bažny-čią buvęs Midland bankelis – savo vietoje, namai stoguoti, tvo-ros įkaltos. Tvyro malonus šaltu-kas, aplinkinių medžių šakelės – nė krust! Kaži, kai melagingai nustatomas oras, ar kaltininkui reikia per išpažintį prisipažinti ir gailėtis? Ne?! O jei dažnai pa-meluojama ir dar bauginama?

Minėjimo pratęsimo pra-džioje kun. Jaunius, besilaikan-tis gražios tradicijos, padėkoja artumon susirinkusiems. Ar be manęs dar kas nors girdėjo pal. J. Matulaičio palinkėjimą iš Anapus: „Teviešpatauja tarp mūsų džiaugsmas darbe, stiprumas ir ištvermė kentėjimuose ir sumanymų vykdyme, stamantrumas ir stiprybė valdyme. Mokėkime savęs išsižadėti, save užmirš-ti, pasišvęsti bendriems ir aukštesniems tiks-lams.“

Prieš 86-erius metus, 1926 m. vasarą, Čikagoje vyko tarptautinis Eucharistinis kongresas. Jame dalyvavęs arkivysk. Matulaitis taip pat aplankė 13-ka lietuviškų parapijų ir pašventino Cicero Šv. Antano bažnyčią. Tris savaites praleidęs Čikagoje, J. Matulaitis traukiniu keliavo toliau, į kitas lietu-vių apgyventas vietas, iš viso per tris mėnesius aplankydamas 92 parapijas. Visur bažnyčios ir sa-lės būdavo pilnutėlės. „Jo Eksc. apsilankymas Amerikoje daug žmonių patraukė prie Dievo ir gyvenimo pataisymo, atgaivino Tėvynės meilę, su-stiprino lietuviybę (iš vysk. P. Būčio atsiminimų).

Minėjime dalyvavęs kun. Gediminas Keršys taip pat jau spėjo aplankyti visas Čikagos ir jos apylinkių lietuvių lankomas bažnyčias, sakė irgi norėsiąs žmonėse tikėjimą žadinti ir per tikėjimo dalykus eiti į bendrystę su jais. Ir jau sėkmingai eina! Kur būvėja, visur kalba, samprotauja, naudo-damasis sava patirtimi, išvalgomis, prisimini-mais. Ir tądien sėkmingai piešė darbštaus anuo-met vyskupo, dabar palaimintojo paveikslą: dienos užpildytos darbais, nuolatiniu judėjimu. Pailsus įjungiamas protas, neleidžiama snūduriuoti ma-s-tymui ir mintims. Pagarsintas vienas Palaiminto-jo norų: „Duok, kad sudegčiau kaip ta žvakė ant altoriaus, nuo darbo kaitros ir meilės ugnies dėl Tavęs ir Tavo Bažnyčios. Duok, Viešpatie, kad



J. Kulio nuotr.

būčiau Tavo Bažnyčioje kaip mazgotė, kuria viską valo, o suvartoję meta šalin kur nors į tamsiausią ir bjauriausią kampą, tegul ir aš būčiau taip pat suvartotas ir sunaudotas, kad tik Tavo Bažnyčioj būtų koks kampelis geriau išvalytas, kad tik Tavo namie būtų truputį švariau ir skaisčiau” („Užra-šai”, 1911 m.)

Kalbėjęs 2012-ųjų Jubiliejinių metų renginių komiteto pirmininkas dr. Linas Sidrys sutiko, kad žmogui labai svarbu matyti (akis ir gydo...) ir gir-dėti, bet teigė, kad dar svarbiau yra jausti. Tikėti ir pasitikėti Kristumi. Jame ieškoti prieglobsčio, atsakymo į sunkiausius klausimus. Prieš daugelį metų taip ar panašiai samprotavo ir Vilniaus arki-vyskupas: „Žmoguje valią vedžioja protas. Protas suklysdamas suklaidina ir valią. Mintis turi įtaką visam mūsų gyvenimui. Jei mintys sugenda, su-sidrumsčia, susipainioja, tai visas gyvenimas pra-deda gesti. Kažin ar ne didžiausia mūsų gadynėje nelaimė – tai protų išklydimas iš tikros tiesos ir tikėjimo kelio” (Iš „Užrašų”).

Minėjime dalyvavęs dr. Faustas Stepukonis iš Klaipėdos universiteto Lietuvoje, Čikagoje tiria devyniasdešimtmečių ir vyresnių sveikatą, norė-damas išsiaiškinti ilgaamžių jausenos ypatumus, teigiamus ir neigiamus veiksnius. Atidžiai klausęs kalbų gal suprato, kad tikėjimas yra vienas teigia-miausių sveikatos veiksnių, nes „maldoje ieškoma tikros šviesos ir supratimo, ir valios stiprybės.” O, kaip sakė pal. Jurgis, „savo dvasiškam ištobulini-mui nereikia gailėtis nei laiko, nei triūso, reikia tam svarbių svarbiausiam darbui visa širdimi atsiduoti”.

Pabaigoje matėme kun. Jauniaus paruoštą filmą apie Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažny-čią. Gražiai, aiškiai Juozo Polikaičio įkalbėtas, patrauklus muzikiniu fonu, įdomus rodytais vaiz-dais ir istorinėmis nuotraukomis. Filmą ne tik pamatėme, jis buvo dovanotas kiekvienam pano-rėjusiam. Vėliau gardžiuotasi skaniais „Racine Bakery” pietumis, smaližiauta parapijos moterų paruoštais saldumynais, šnekučiuotasi, prisimin-ta, pasidalinta.

Dvasinio artumo šventei pasibaigus, lauke pasiutpolkę šoko gaivališki sūkuriai, siautėjo visur prasiskverbiantys vėjai – ką ir buvo žadėję oro pranašautojai. Automobiliai aplipę ledan su-stingusiais lietaus kristalėliais, aikštė čiuozykla pavirtusi. Manote, einantieji link savo ledinių au-tomobilių dėl to jaudinosi? Anaipat! Šalimais tebebuvo, ramybe spinduliavo, į kelią ruošė pal. Matulaitis, dabartės atsisveikindamas taip: „Rei-kia gudriai pavojų saugotis, bet kada prisieina, rei-kia mokėti stačiai ir drąsiai pavojui į akis pažiū-rėti. Būkite gudrūs, kuklūs ir protingi, darykite, kas galima, bet būkite ir drąsūs, ir drąsiai eikite prie tikslo, tvirtai tikėdami, kad Dievo Apvaizdos ranka mus veda ir neša.”

„Amerika pirtyje“ – kitaip

„Žaltvykslė“ kviečia į spektaklį

DALIA CIDZIKAITĖ

Šįkart Čikagos lietuvių teatro sambūris „Žaltvykslė“ užklupo netikėtai – apie naujo spektaklio premjerą, Keturakio dviejų dalių komediją „Amerika pirtyje“, pranešė likus vos dviem savaitėms. Internetu atsiųstame laiške sambūrio režisierė Ilona Čiাপaitė kviečia „maloniai pasisvečiuoti... kitur. Pasijuokti, jei bus juokinga, išplėsti akis, jei kas nepatiks“. Neatsiliepiu į tokią kvietimą ir negražu, ir nedraugiška, todėl vieną laisvesnį vakarą tarp įtemptų repeticijų pakviečiau Iloną trumpam pokalbiui.

Nors „Žaltvykslės“ kraityje – jau ne viena lietuviška pjesė („Trys mylimos“, „Palanga“, „Dobilėlis penkialapis“ bei „Gyveno kartą senelis ir senelė“), šį kartą žiūrovai scenoje pamatys dar vieną lietuviškos dramaturgijos kūrinių – Keturakio (Antano ir Juozo Vilkutaičių) komediją „Amerika pirtyje“. Režisierė pjesę pasirinko dėl joje esančių veikėjų gausos, nes, nors „Žaltvykslė“ į sceną sugrįžta po netrumpos pertraukos, šio sambūrio nariai neišsibėgiojo kas sau, bet kantriai laukė, kol režisierė imsis naujo pastatymo. „Buvome padarę ilgoką pertrauką, – sako Ilona, – bet žmonės neišsiskirstė, pasiliko, todėl norėjosi, kad kuo daugiau žmonių vaidintų naujame spektaklyje.“

Pati pjesė į režisierės rankas pateko netikėtai. Vieną dieną lankydamasi Pasaulio lietuvių centre (Lemont, IL) ji pastebėjo ant stalo, koridoriuje, padėta keletą knygų. Paklaususi centro administracijos, ar gali jos akį patraukusias knygas pasiimti, ir sulaukusi teigiamo atsakymo, parsivežė jas namo. Tarp jų buvo ir Keturakio komedija. „Susirinkau viską: Dostojevskį, Grušo tomus. Man taip gaila, kad knygas žmonės išmeta, – sako režisierė. – Nors technikos amžius, bet knyga lieka knyga. Taip ir atėjo Keturakio pjesė į mano rankas.“ Tas pats buvo ir su spektaklio muzika – muzikos kasetės Ilona taip pat rado PLC.

Paklausta, kaip sekėsi tokią žinomą ir ne kartą bent jau per televizorių matytą komediją režisuoti, Čiাপaitė atsakė, jog ji neretai su savo aktoriais pajuokauja: „Kuo pjesė paprastesnė, tuo sunkiau ji stotasi, nes norisi kažką kitaip padaryti.“ Pasak režisierės, pjesė suskambėjo kitaip, kai buvo parinkta kitokia, nei įprasta, muzika ir scenografija. „Nebus šiaudinių ratų, tai – ne klijavimo teatras“, – pabrėžė Čiাপaitė. Pasak režisierės, „viskas spektaklyje bus siuvama, dygsniuojama, tarsi sukama ratu...“

Tad žiūrovai gali tikėtis modernesnio „Amerika pirtyje“ pastatymo. Modernumo jam suteiks ir jau Ilonos (taigi – ir „Žaltvykslės“) vizitine kortele tapę šokio įjungimas (Čiাপaitė įsitikinusi, jog „šokis bet kokį spektaklį pagyvina“) ir originalus muzikos parinkimas bei pritaikymas spektaklyje. „Amerikos pirtyje“ skambės ne liaudiška, o estradinė muzika, taip vadinami lietuviški šlageriai.

Beje, sambūrio vadovė prasitarė, jog sumanymo būta dar ambicingesnio – ji norėjo, kad aktoriai šioje komedijoje patys dainuotų. Nors jau buvo surasta ir pagalba (kompozitorius ir dainininkas Algirdas Motuza ir dainininkė Loreta Janulevičiūtė), bet planai sugriuvo dėl laiko stokos ir aktorių užimtumo. Juk visi jie į repeticijas atvažiuoja po darbų, turi šeimas, neretai į sekmadienio repeticijas atsiveža ir vaikus.

Užtat pjesės kalba palikta originali. Pasak Čiাপaitės, kadangi spektaklis bus modernesnis, ji Keturakio kalbą norėjo palikti kuo autentiškesnę. O tai, žinoma, nemažas galvos skausmas aktoriams, mat ne visi senesni, dabar jau neįvertinami žodžiai jiems yra pažįstami.

Nors didžioji aktorių, vaidinančių Keturakio komedijoje, dauguma bus jau ne kartą matyti aktoriai, bus ir keli naujokai. Tai

Žaltvykslės
Teatro
Sambūrio

Keturakio
AMERIKA PIRTYJE

11-ąją dalių komedija

Premjera

18 val.

2013 m. vasario 23 d.
šeštadienį

Jaunimo Centre
5620 S. Claremont Ave.
Chicago, IL

Režisierė – I. Čiাপaitė

Choreografija – M. Adomaitytė



Ilona Čiাপaitė. „Draugo“ archyvo nuotr.

Piršlį vaidinsiantis Evaldas Girdžiūnas bei du nauji šokėjai. Likusieji aktoriai: Ramūnas Paulauskas (Vincas), Aušra Jasaitytė-Paulauskienė (Agota), Linas Umbrasas (Faibčikas), Arvydas Jonaitis (Bekampis), Danguolė Jonaitienė (Bekampienė), Tomas Umbrasas (Antanas) ir Ramūnas Žimkus (Jonukas). Šįkart „Žaltvykslei“ choreografiją kūrė Monika Adomaitytė, scenografiją ir plakatą – Irutė Juodkazytė. Scenografiją „kalė“ Arūnas Žentikas ir Vidmantas Strižigauskas. Apšvietimas – Sido Ulevičiaus.

Spektaklis vyks vasario 23 d., šeštadienį, 6 val. v. Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave, Chicago, IL). Bilieto kaina – 20 dol.

Apie pjesę

Keturakio „Amerika pirtyje“ – neeilinė pjesė Lietuvos teatro istorijoje. Tai pirmasis Lietuvoje viešai lietuvių kalba suvaidintas spektaklis. Į 1893 metų „Varpe“ Vinco Kudirkos paskelbtą konkursą dramoms kurti atsiliepę Antanas ir Juozas Vilkutaičiai (pristatė Keturakio slapyvardžiu) atsuntė komediją „Amerika pirtyje“. Kudirkai kūrinyso taip patiko, kad jis jį nuvežė į Mintaują pas Joną Jablonskį, kur jo skaitymo klausėsi Gabrielė Petkevičaitė-Bitė, Juozas Tumas-Vaižgantas, Gabrielius Landsbergis-Žemkalnis, Mykolas Lozoraitis. Šis dramos veikalas pirmą kartą buvo išleistas 1895 metais Tilžėje.

Spektaklis pirmą kartą suvaidintas 1899 m. rugpjūčio 20 d. Palangoje, daržinėje, grafo Tiškevičiaus sandėlyje. Pjesė iš karto susilaukė populiarumo. Netrukus ji buvo suvaidinta Kuliuose, vėliau – Liepojoje, Mintaujoje, ir taip pasklido po visas lietuvių parapijas. Panaikinus spaudos draudimą, komedija suvaidinta Šiaulių Liaudies namuose. Šis spektaklis buvo pirmas legalus šiauliečių ištartas žodis nuo scenos.

Pasak internetinės enciklopedijos „Vikipedija“, šiuo metu spektaklis „Amerika pirtyje“ (rež. Valdas Lencevičius, atnaujinimo rež. Leonardas Zelčius) rodomas tik Kauno Valstybiniame dramos teatre. Iki šiol čia jis buvo suvaidintas net 678 kartus.

Parengta pagal Vikipedija.lt



Pradėti 1863-ųjų metų sukilimo sukakties minėjimai



Naujoji paroda Taikomosios dailės muziejuje.

A. Vaškevičiaus nuotr.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Taikomosios dailės muziejuje Vilniuje pradėjo veikti paroda „1863 metų sukilimo ženklai Artur Grottger kūrybos cikluose ‘Polonia’ ir ‘Lituania’“. Tai vienas pirmųjų renginių, kuriais siekiama paminėti 150-ąsias 1863 metų sukilimo metines. Seimas visus šiuos metus yra paskelbęs 1863-ųjų sukilimo metais, tad visais 2013-aisiais Lietuvoje vyks daug įvairių sukakčiai skirtų renginių.

Atidarydamas naująją parodą premjeras Algirdas Butkevicius sakė, kad sukilimas, kurio 150-ųjų metinių proga ir surengta paroda, buvo itin reikšmingas Lietuvos valstybingumui. „Lietuvos istorijoje 1863 metų sukilimas ir jo nuslopinimas labai svarbus mūsų valstybingumui – po viešų mirties nuosprendžių, masinių trėmimų ir lietuviškos spaudos uždraudimo pagaliau buvo įsitikinta savo valstybės reikalingumu. Juk Muravjovo žiaurumai pagimdė knygnešių armiją, o po lietuviško žodžio netruko ateiti ir Vasario 16-oji“, – kalbėjo jis.

Naująją parodą pradėta 2013 metų Lietuvos muziejų kelio programa, kuri apims visą šalį. Trisdešimt Lietuvos muziejų, savo rinkiniuose saugančių tų dramatiškų dienų liudijimus, pakvies visuomenę ne tik į parodas, bet ir į jas lydinčius renginius. Bus surengta ir knygų, edukacinių ir videoprojektų pristatymas, vyks teatralizuoti renginiai sukilimo vietose. Šios programos tikslas – padėti visuomenei suprasti sukilimo siekius bei mastą, žadinti pilietinę atmintį ir savimone.

Šią kilnojamąją parodą Lietuvos dailės muziejus parengė kartu su Lenkijos institutu Vilniuje lietuvių, anglų ir lenkų kalbomis. 1863–1864 metais Lietuvoje ir Lenkijoje vykęs ir žiauriai numalšintas sukilimas prieš pusantrą šimto metų įkvėpė dailininką Artur Grottger (1837–1867) – jis sukūrė ciklą „Polonia“ ir „Lituania“. Nedidelio formato kreida piešti darbai dabar saugomi Krokuvos nacionaliniame ir Budapešto muziejuose. Lenkijos institutas Lietuvoje į Vilnių atvežė originalų faksimilę.

Dailininkas A. Grottger sukilimo įvykius stebėjo iš tolo – tuo metu jis gyveno Vienoje.

Prasidėjus ginkluotai kovai, paveiktas jį pasiekusių naujienų iš jau sukilimo apimtų, rusų užgrobtų žemių, jis ir sukūrė ciklą „Polonia“

(1863), kuriame simboliniais paveikslais parodė kovojančios tautos drąsą ir dramą. Aštuoniuose kartonuose Grottger pavaizdavo atskirus sukilimo etapus – nuo ėmimo į rekrutus, kuris pagreitino sukilimo pradžią, pasiruošimo kovai, pačių mūšių iki pralaimėjimo ir visuotinio gedulo.

Po žlugusio sukilimo dailininkas nusprendė iliustruoti ir Lietuvoje buvusias kovas, daugiausia vykusias šio krašto giriose. Ciklas „Lituania“ buvo sukurtas 1864–1866 metais ir greitai išpopuliarėjo bei išplito. Parodos rengėjai teigia, kad cikle „Lituania“, kaip ir „Polonia“, nėra tiesioginių sąsajų su sukilimo didvyriais, todėl jis savo iškalba buvo universalus. Šio ciklo paveikslai leido bet kuriai Lenkijos ir Lietuvos šeimai, išitraukusiai į sukilimą, susitapatinti su nupieštų veikėjų likimais.

Lenkiškąjį ciklą sudaro 9, lietuviškąjį – 6 darbai. Menotyrininkai aiškina, kad tam pačiam įvykiui skirti du A. Grottger ciklai – tai tarsi evangelinio Golgotos kelio parafrazė. Lietuviškajame cikle – sukilėlio girininko ir jo šeimos likimas, lenkiškajame – bajoriškos šeimos likimas.

„Lituania“ vaizduoja neįžengiamų girių ir nepereinamų pelkių kraštą. Čia pagrindinis veikėjas – valstietis diržu perjuosta sermėga, ginkluotas kirvuku ir medžiokliniu šautuvu. Dailininkas seka jo kelią nuo atsisveikinimo su šeima iki sugrįžimo bekūne dvasia. Pateiktas ir epilogas Sibiro kasyklų požemiuose, kur sukilėlio žmonai pasirodo Madonos vizija – vienintelė įmanoma paguoda ir vilties ženklas.

Iškalbingi ir šių darbų, kurių kopijos slapta laikytos lietuvių namuose kaip relikvijos pavadinimai – „Lietuvos tyrlausis. Mirtis pakibus virš Lietuvos miškų“, „Signalas. Kol vyras snaudžia, jauna jo žmona girdi sukilėlių signalą, kviečiantį ginti savo šalį“, „Priesaika. Jaunas vyras priima sukilimo priesaiką“, „Mūšis. Lietuviai eina į mūšį“, „Regėjimas. Kai žmona ramina kūdikį, jos mintys apie vyrą kare, o jo dvasia tvyro šalia“, „Vizija“. Krokuvos nacionaliniame muziejuje saugomi originalai iki šiol niekada nebuvo rodyti nei Lenkijoje, nei Lietuvoje.

Taikomosios dailės muziejus šiai parodai pasirinktas neatsitiktinai. XIX a. antrojoje pusėje Senajame arsenale, kuriame šiandien veikia Taikomosios dailės muziejus, buvo įrengtos sukilimą malšinusių carinės Rusijos kareivinės, žiauriai kankinami ir žudomi sukilimo dalyviai.

1988 m. čia vykdyti archeologiniai tyrinėjimai ir Arsenalo kiemo rytiniame gale buvo surasti palaidojimai. Aptikta 20 kapų, kurie, manoma, yra 1863 metų sukilėlių. Dabar šį faktą primena atminimo lenta, kurioje rašoma: „1863–1864 metų sukilimo dalyviams, kovojusiems ir žuvusiems už Lietuvos žmonių laisvę, atminti. Už mūsų ir jūsų laisvę! 2013 m.“

Istorikai teigia, kad sukilime dalyvavo daugiau kaip 70,000 žmonių – daugiausia bajorai, taip pat kunigai ir valstiečiai, kurie buvo ginkluoti medžiokliniais šautuvais, kardais, dalgiais. Prieš sukilėlius buvo pastelktos dvigubai didesnės caro kariuomenės pajėgos – manoma, apie 144,000 gerai ginkluotų ir itin žiaurių gvardiečių. Vis dėlto reguliariajai caro armijai teko net pusantrų metų kovoti, kol sugebėjo numalšinti sukilimą. Paskutinės kautynės vyko 1864 m. spalio 12 dieną. Sukilimo vadai nubausti mirties bausme – Zigmundas Sierakauskas ir Kostas Kalinauskas buvo pakarti Vilniuje, Lukiškių aikštėje, kunigas Antanas Mackevičius – Kaune.

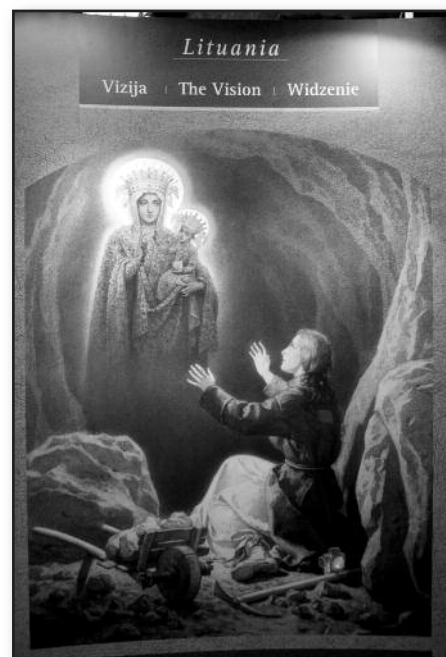
Istorikai, svarstydami, kokią prasmę turėjo ir ar apskritai turėjo šis žiauriai nuslopinamas sukilimas, teigia, kad sukilėliai pralaimėjo karą, bet nepralaimėjo kovos už Nepriklausomybę idėjos. Būtent todėl 1863 m. kruvini puslapiai visiems laikams lieka kilnūs ir garbingi.

Vilniuje naujoji paroda veiks iki kovo 1-osios, vėliau ją planuojama parodyti kituose įvairių Lietuvos regionų muziejuose, dalyvaujančiuose 2013 metų muziejaus kelio programoje. Įvairūs sukakčiai skirti minėjimai šiemet apjungs apie pusšimtį renginių ir 30 skirtingų Lietuvos muziejų, savo rinkiniuose saugančių 1863 metų rodimus ar kitais būdais puoselėjančių 1863 m. sukilimo istorinę atmintį.

Balandį vyks tarptautinė mokslinė konferencija „Už jūsų ir mūsų laisvę“, gegužę rengiamas iškilmin-

gas minėjimas Sukilimo muziejuje Paberžėje Kėdainių rajone, kur gimė vienas sukilimo vadų A. Mackevičius ir kur veikia Sukilimo muziejus. Nauja dokumentų paroda „1863 metų sukilimo atspindžiai Lietuvos ir Lenkijos archyvuose“ bus parodyta Kaune, Marijampolėje ir Lenkijos Suvalkų mieste. Šiemet pasirodys ir monografija „1863 metų sukilimas ir katalikų bažnyčia Lietuvoje“, bus išleista proginė moneta, pašto ženklas, sukurtas dokumentinis filmas.

Pasak istoriko Alfredo Bumbausko, 1863-ųjų sukilimas patenka į herojiškų žygdarbių sąrašą, kuris apima laikus nuo pagoniškos Lietuvos iki pasipriešinimo sovietų valdžiai. „Tam tikra prasme yra simboliška, kad didžiausioje Vilniaus aikštėje – Lukiškių aikštėje – veikė ir gestapo bei KGB kankinimų kameros, ir žuvo 1863 metų sukilimo Lietuvoje vedliai Zigmantas Sierakauskas ir Konstantinas Kalinauskas. Visa tai siejasi, taip žiūrime į istoriją“, – teigia istorikas.



Artur Grottger (1837–1867) iš ciklo „Lituania“.

Talentingai jaunajai smuikininkei – S. Krylovo smuikas



Viečio meno mokyklos auklėtinė Paulina Jankovskytė – ne vieno konkurso laimėtoja. Nuotraukoje Paulina su „Kaunas Sonorum 2011“ laimėjimu.

<http://www.kronika.lt> nuotr.

Vienas geriausių šių dienų smuikininčių, Lietuvos kamerinio orkestro meno vadovas Sergejus Krylovas itin talentingai jaunajai Lietuvos smuikininkei įteiks specialiai jai Vokietijoje pagamintą smuiką.

11 metų smuikininę Pauliną Jankovskytę iš Viečio pasaulinio garso smuikinininkas pastebėjo lygiai prieš metus Mstislav Rostropovič paramos fondo atrankoje.

Išskirtinių gabumų turinčiai muzikei naują instrumentą pagaminęs vienas geriausių smuiko meistrų Jebran Yaokub iš Berlyno. Antonio Stradivari 1715 m. modelio smuikas bus pirmasis šio meistro instrumentas, su kuriuo bus grojama Lietuvoje.

Itin gabius muzikai, mokslui ir sportui Lietuvos vaikus remiantis M. Rostropovič fondas šiemet mini savo veiklos dešimtmetį. Jo parama padėjo keliasdešimčiai jaunųjų Lietuvos talentų užlipti ant didžiųjų pasaulio scenų, groti kartu su visame pasaulyje žinomais orkestrais bei būti pripažintais tarp geriausių.

ELTA

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

V. Landsbergis ragina pastatyti paminklus J. Basanavičiui ir Laisvei

Vilnius (ELTA) – Per penkerius metus, iki Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio, Vilniuje būtina pastatyti paminklus Laisvei ir tautos patriarchui Jonui Basanavičiui, – sako buvęs Aukščiausios Tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininkas europarlamentaras Vytautas Landsber-

gis. Minint 95-ąsias valstybės atkūrimo metines, tradiciškai kalbėdamas iš Signatarų namų balkono Vilniuje, jis stebėjosi, kad šių paminklų iki šiol nėra. V. Landsbergis apgailestavo, kad iki šiol Lukiškių aikštėje nestovi paminklas Laisvei, nors jau daug metų apie jį kalbama.

Geologijos tarnyba siūlo pripažinti „Chevron“ ir „Disetos“ paraiškas

Vilnius (BNS) – Lietuvos geologijos tarnyba įvertino pateiktus bendrovių pasiūlymus žvalgyti skalūnų dujų vakarų Lietuvoje ir siūlo pripažinti JAV energetikos milžinės bendrovės „Chevron“ ir Lietuvos bendrovės „Diseta“ paraiškas tinkamomis. Lietuvos geologijos tarnybos direktorius Juozas Mockevičius BNS

sakė, jog tarnyba specialiai komisijai vasario 18 d. pateikė savo vertinimą. Pasak jo, per 10 darbo dienų turi įvykti angliavandenilių išteklių konkurso komisijos posėdis, kuriame turi būti patvirtinti laimėtojai. Po to, anot J. Mockevičiaus, komisija savo siūlymą teiks Vyriausybei, kuri priims galutinį sprendimą.

Tautinio jaunimo eitynės Kaune



Jaunimo eitynės Kaune.

R. Garuolio nuotr.

Kaunas (Alkas.lt) – Vasario 16-ąją Kaune Lietuvos tautinio jaunimo sąjunga, minėdama Lietuvos valstybės atkūrimo dieną, surengė šventines eitynes nuo Ramybės parko iki Rotušės aikštės. Spalvinga tautinėmis vėliavomis pasipuošusi eisena sutraukė per tūkstantį įvairaus amžiaus dalyvių. Tarp eisenos dalyvių buvo matyti nemažai žymių žmonių:

Kovo 11-osios Nepriklausomybės akto signataras Audrius Rudys, Seimo narys Algirdas Patackas ir kiti. Lietuvos žydų bendruomenė (LŽB) paskelbė griežtą protestą ir piktinosi, kad eitynių metu skambėjo šūkiai „Lietuva – lietuviams“. Tai esą rodo, kad eitynių dalyviai „laiko Lietuvą etninių lietuvių valstybe, o visi kiti turbūt – antrarūšiai piliečiai“.

Paskirtas lietuvių kapelionas Melbourne

Vilnius (Bernardinai.lt) – LVK delegatas užsienyje gyvenančių lietuvių katalikų sielovadais prel. Edmundas J. Putrimas praneša apie kun. Juozo Deveikio iš Telšių vyskupijos paskyrimą nauju lietuvių kapelionu Melbourne arkivyskupijoje. Australijoje yra trys pagrindiniai lietuvių katalikų centrai – Melbourne, Adelaide ir Sydney. Adelaide Šv. Kazimiero parapijoje ilgus metus klebonauja kun. Juozas Petraitis, MIC, o

Sydney lietuvių katalikų kapelionas yra kun. Jonas Stankevičius. Naujasis Melbourne lietuvių kapelionas kun. Juozas Deveikis gimė 1979 m. Baigęs Telšių vyskupo Vincento Borisevičiaus kunigų seminariją, 2005 m. buvo iššventintas kunigu. Iki paskyrimo į Melbourne, tarnavo parapijų sielovadoje Gargžduose, Plungėje ir Klaipėdoje, dirbo mokyklose, buvo Klaipėdos universitetinės ligoninės kapelionas.

Pristatytas Lietuvos ir Rusijos istorikų darbas

Vilnius (URM info) – Užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius vasario 15 d. vykusiame Lietuvos ir Rusijos istorikų komisijos parengto dokumentų rinkinio „SSRS ir Lietuva Antrojo pasaulinio karo metais“ 2-ojo tomo pristatyme Užsienio reikalų ministerijoje pabrėžė abiejų šalių istorikų komisijos darbo svarbą. Dokumentų rinkinį pristatė istorikai Česlovas Laurinavičius, Algimantas Kasparavičius ir Istorikų komisijos

Rusijos pusės pirmininkas Aleksandr Čubarjan. Renginyje taip pat dalyvavo Rusijos ambasadorius Lietuvoje Vladimir Čichikvadzė, Lietuvos ir Rusijos diplomatai, Lietuvos istorijos instituto atstovai, visuomenės veikėjai ir akademikai. Į renginį pristatyto leidinio II tomą įtraukti 1940–1945 metų laikotarpio dokumentai, aprašantys SSRS bei Lietuvos istoriją Antrojo pasaulinio karo metais.

„World Press Photo“ laimėjo P. Hansen



Paul Hansen fotografija.

ELTA nuotr.

Haga (ELTA) – Švedų fotografas Paul Hansen tapo „World Press Photo“ 56-ojo konkurso, kurio rezultatai paskelbti vasario 15 d. Amsterdame, nugalėtoju. Jis pelnė šio garsaus kūrybinio konkurso pagrindinį apdovanojimą už dviejų vaikų, žuvusių Izraelio armijai raketomis apšaudant Gazos ruožą, nuotrauką. Fotografija buvo daryta laikraščiui „Dagens Nyheter“. P. Hansen dvejų metų Suhaib Hijazi ir jos trejų metų brolio Muhammad laidotuvių procesiją nufotografavo Gazos mieste 2012 m. lapkričio 20 d. Minėtų vaikų tėvas Fouad per tą antskrydį taip pat žuvo, o motina buvo paguldyta į ligoninę.

Raudonasis Kryžius mini 150-ąsias metines

Ženeva (ELTA) – Raudonojo Kryžiaus organizacijai minint 150-ąsias metines, Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus Komitetas (TRKK) teigia, jog sudėtingame šiuolaikinių karų amžiuje jam tenka susidurti su dar

negirdėtais iššūkiais, tokiais kaip nauji ginklai ir nauji konfliktai.

Skaičiuojama, jog šiuo metu Raudonojo Kryžiaus organizacijoje dirba 13,000 žmonių 92 šalyse.

Mirė JAV filosofas R. Dworkin



London (BNS) – Vienas žymiausių JAV filosofų ir teisės teoretikų Ronald Dworkin mirė Londone vasario 14 d. Jis gimė 1931 m. Providence, studijavo Harvard ir Oxford universitetuose, buvo New York, London universitetų teisės profesorius. R. Dworkin mokymas apie „law as integrity“ yra viena plačiausiai paplitusių teisės teorijų. Jis įrodė, kad teisė pagrįsta moralės vientisumu. Jei žmogus elgiasi garbingai ir sąžiningai, jo gyvenimas gali būti vertingas.

NATO remia Afganistano prezidento draudimą

Kabulas (ELTA) – NATO teigia remianti Afganistano prezidento Hamid Karzai įsakymą, draudžiantį Afganistano saugumo pajėgoms prašyti užsienio tarnybų rengti oro antskrydžius gyvenamose vietovėse. NATO atstovas sakė, jog NATO ger-

bia Afganistano suverenitetą ir turi kitokių priemonių Afganistano pajėgoms remti. H. Karzai paskelbė šį įsakymą, reaguodamas į praėjusios savaitės išpuolį, kai naktį rytinėje Kunaro provincijoje žuvo 10 gyventojų.

Benediktas XVI ragina Bažnyčią atsinaujinti

Vatikanas (BNS) – Benediktas XVI sekmadienį, vasario 17 d., po savo, kaip popiežiaus, priešpaskutinės „Viešpaties angelo“ maldos, paragino Katalikų Bažnyčią ir tikinčiuosius atsinaujinti ir iš naujo sutelkti dėmesį į Dievą atsisakant puikybės ir egoizmo. „Bažnyčia ragi-

na visus savo narius atsinaujinti, o tai yra mūsų, dvasinė kova, nes piktąją dvasia nori, kad nukryptume nuo kelio, vedančio Dievo link“, – iš balkono virš Šv. Petro aikštės, kurioje buvo susirinkę dešimtys tūkstančių tikinčiųjų, sakė netrukus atsistatydinsiantis popiežius.

Danija suteikė prieglobstį J. Tymošenko šalininkui

Kopenhaga („Reuters“-BNS) – Kopenhaga suteikė politinį prieglobstį buvusiam Ukrainos laikinajam gynybos ministrui, kuris ėjo šias pareigas šiuo metu kalinamos buvusios premjerės Julija Tymošenko kabinete, pirmadienį pranešė vienas

Danijos vyriausybės šaltinis. Valerij Ivaščenka, kuris dirbo J. Tymošenko antrajame ministrų kabinete 2009–2010 m., tapo dar vienu jos sąjungininku, pabėgusiu iš Ukrainos po to, kai prieš trejus metus į valdžią atėjo prezidentas Viktor Janukovyč.

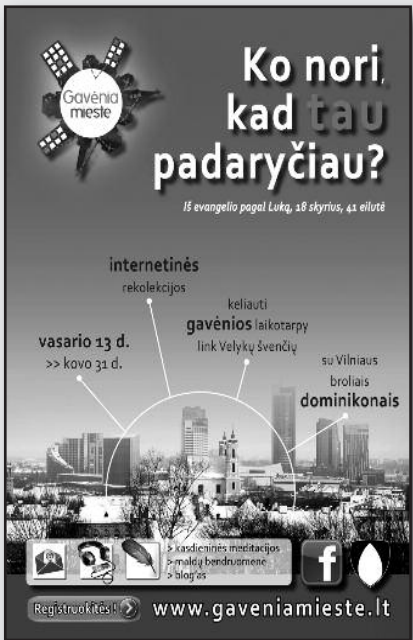
ŠVENTADIENIS

„Gavėnia mieste“ Gavėnios rekolekcijos internete



„Gavėnia mieste“ – internetinė svetainė (www.gaveniamieste.lt), kurioje gavėnios laikotarpiu rasite kasdienes trumpas meditacijas. Jas galėsite gauti į savo elektroninio pašto dėžutę, prisiregistravę šioje svetainėje. Meditacijas bus galima ir skaityti, ir klausyti. Taip pat svetainėje jūs galėsite išsakyti savo maldų intencijas, o tinklaraštyje komentuoti meditacijas, dalintis savo dvasinės kelionės patirtimi, klausti.

Internetinės rekolekcijos „Gavėnia mieste“ prasidėjo Pelenų trečiadienį, vasario 13 d., ir tęsis iki Velykų sekmadienio, kovo 31 d. Šių metų tema – „Ko nori, kad tau padaryčiau?“ (Lk 18, 41).



Kas mes?

Svetainė www.gaveniamieste.lt – tai Vilniaus brolių dominikonų, tarnaujančių Šv. apaštalo Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje, šalia Lukiškių aikštės, evangelizacija, bendradarbiaujant su ordino broliais iš Prancūzijos.

2003 metais Lilio Šv. Tomo Akviniečio vienuolyno broliai dominikonai sukūrė internetinę svetainę „Retraite dans la ville“ („Rekolekcijos mieste“), kurioje iki 2012 m. prisiregistravo daugiau nei 60,000 žmonių. 2013 m. prie šio projekto prisijungė ir Vilniaus dominikonai. Vilniaus Šv. Juozapo vienuolyno seserys dominikonės melsis už jūsų prašomas maldų intencijas.

Kodėl?

Šiandien daugybei iš mūsų darbas, gyvenimo sąlygos ar liga neleidžia ištrūkti iš kasdienybės rūpesčių ir pabėgti į dykumą gavėnios rekolekcijoms. Tačiau dvasingumo troškimas šiandien jaučiamas interneto erdvėje. Gaveniamieste.lt gimė kaip atsakymas į šį troškimą, suteikiant konkrečią galimybę kasdien skirti laiko Dievui.

Kam?

Gaveniamieste.lt sukurta visiems tikintiesiems, kurie trokšta laikotarpį iki Velykų išgyventi savo tikėjimu ir jį pagilinti. Tiems, kurie gyvena toli nuo Lietuvos ir neturi galimybės girdėti Dievo Žodžio gimtąja kalba. Taip pat tiems, kurie apleido religinę praktiką ar iš viso nėra nieko girdėję apie Kristų.

Gaveniamieste.lt dovanoja galimybę žengti per gavėnią drauge su broliais dominikonais, galimybę nebijoti klaidžioti, ieškant tiesos, ramybės, tylos, atleidimo ir, svarbiausia – savojo maldos, savosios sielos ritmo.



Vilniaus dominikonų vienuolyno info

„Tikėjimas meile žadina meilę“

Popiežiaus Benedikto XVI Žinia 2013 m. gavėnios proga

„Mes pažinome ir įtikėjome meilę, kuria Dievas mus myli“ (1 Jn 4, 16)

Brangūs broliai ir seserys!

Gavėnios šventimas Tikėjimo metais teikia puikią progą apmąstyti santykį tarp tikėjimo ir meilės: tarp tikėjimo į Dievą, Jėzaus Kristaus Dievą, ir meilės, kylančios iš Šventosios Dvasios veikimo ir vedančios atsidaavimo Dievui ir kitiems keliu.

1. Meilė kaip atsakas į Dievo meilę

Jau savo pirmoje enciklikoje pateikiau minčių apie artimą teologinių tikėjimo ir meilės dorybių ryšį. Remdamasis pamatine apaštalo Jono ištara: „Mes pažinome ir įtikėjome meilę, kuria Dievas mus myli“ (1 Jn 4, 16), priminiu, kad „apsisprendimui tapti krikščionimi pradžią pirmiausia duoda ne etinis siekis ar kokia nors didi idėja, bet susitikimas su tam tikru įvykiu, su Asmeniu, atveriančiu gyvenimui naują horizontą ir sykiu duodančiu tvirtą kryptį. Kadangi Dievas pamilo mus pirmiau (plg. 1 Jn 4, 10), meilė dabar yra ne tik išsakymas, bet ir atsakas į meilės dovaną, su kuria Dievas skuba mus pasitikti“ („Deus caritas est“, 1). Tikėjimas yra asmeninis pritarimas – apimantis visus mūsų gebėjimus – Dievo besąlygiškos ir „aistringos“ meilės mums, pilnutinai parodytos Jėzuje Kristuje, apreiškimui. Susitikimas su Dievu, kuris yra Meilė, paliečia ne tik širdį, bet ir intelektą: „Kelias, vedantis į meilę, yra gyvojo Dievo pažinimas, ir mūsų valios pritarimas jo valiai į visa apimančią meilės aktą sujungia protą, valią ir jausmą. Tai vyksta nuolatos: meilė niekada nėra užbaigta ir iki galo įgyvendinta“ (ten pat, 17). Iš to išplaukia būtinybė visiems krikščionims ir ypač karitatyvinių įstaigų darbuotojams tikėti, patirti „susitikimą su Dievu Kristuje – susitikimą, žadinantį jų meilę bei atveriantį jų širdį kitiems, kad meilė nebūtų, taip sakant, iš išorės primestas išsakymas, bet trykštų iš tikėjimo, kuris veikia meile“ (ten pat, 31a). Krikščionis yra Kristaus meilės pagautas žmogus ir todėl yra tos meilės raginamas – „caritas Christi urget nos“ (2 Kor 5, 14) – giliai ir konkrečiai atsiverti artimo meilei (plg. ten pat, 33). Tokia nuostata atsiranda pirmiausia suvokus, kad Viešpats mus myli, mums atleidžia ir net tarnauja – mazgoja mokiniams kojas ir pats paaukoja save ant kryžiaus, kad įtrauktų žmoniją į Dievo meilę. (...)

2. Meilė kaip gyvenimas tikėjimu

Visas krikščioniškasis gyvenimas yra atsakas į Dievo meilę. Pirmasis atsakas yra būtent tikėjimas, kuriuo nuostabos bei dėkingumo kupinas žmogus priima negirdėtą už mus pirmesnę ir mus skatinančią Dievo iniciatyvą. Tikėjimo „taip“ žymi mūsų visą gyvenimą pripildančios ir jai prasmę suteikiančios šviesios draugystės su Viešpačiu pradžia. Bet Dievui neužtenka to, kad mes primame jo besąlygišką meilę. Jis mus ne tik myli, bet ir trokšta mus patraukti prie savęs, perkeisti taip giliai, kad kartu su šventuoju Pauliumi galėtume pasakyti: „Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus“ (Gal 2, 20).

Padarydami vietos Dievo meilei, tampame panašūs į jį, dalyvaujame jo meilėje. Atsiverti jo meilei reiškia leisti jam gyventi mumyse ir įgalinti mus mylėti su juo, jame ir kaip jis; tik tada mūsų tikėjimas „veikia meile“ (Gal 5, 6) ir jis apsigyvena mumyse (plg. 1 Jn 4, 12).

Tikėti reiškia pažinti tiesą ir jai pritarti (plg. 1 Tim 2, 4); mylėti reiškia eiti tiesos keliu (plg. Ef 4, 15). Tikėdami pradedame draugauti su Viešpačiu, mylėdami tą draugystę įgyvendiname ir puoselėjame (plg. Jn 15, 14 ir t.). Tikėjimas skatina mus paklusti Viešpaties ir Mokytojo išakymui; meilė dovanoja laimę mums jį įgyvendinti praktikoje (plg. Jn 13, 13–17). Per tikėjimą tampame Dievo vaikais (plg. Jn 1, 12 ir t.); meilė įgalina konkrečiai laikytis dieviškojoje sūnystėje ir duoti Šventosios Dvasios vaisių (plg. Gal 5, 22). Tikėjimas leidžia atpažinti gero ir dosnaus Dievo mums patikėtas dovanas; meilė padaro jas vaisingas (plg. Mt 25, 14–30).

3. Neišardomas tikėjimo ir meilės ryšys

Turint tai prieš akis, tampa aki-vaizdu, kad tikėjimo ir meilės negalime perskirti, juo labiau vieno su kitu supriešinti. Šios dvi teologinės dorybės artimai susijusios, ir būtų klaidinga įžvelgti tarp jų priešybę ar „dialektiką“. (...)

Krikščioniškojo gyvenimo esmė yra nuolatos kopti į kalną susitikti su Dievu ir tada, praturtintam dovantos meilės bei jėgos, vėl nusileisti žemyn ir su ta pačia Dievo meile tarnauti savo broliams ir seserims. Šv. Rašte regime, kad apaštalų uolus Evangelijos skelbimas, žadinantis tikėjimą, artimai susijęs su meilės kupinu rūpesčiu tarnauti vargšams (plg. Apd 6, 1–4). Kontempliacija ir veikla, kurias tam tikru būdu Evangelijoje simbolizuoja seserys Marija ir Morta, Bažnyčioje turi sugyventi ir viena kitą papildyti (plg. Lk 10, 38–42). Pirmenybė visada teiktina ryšiui su Dievu, o tikrasis evangelinis dalijimasis visuomet turi šaknytis tikėjime (plg. Katechezė per visuotinę audienciją, 2012 04 25). Kartais iš tiesų linkstama „meilės“ sąvoką apriboti solidarumu ar tiesiog humanitarine pagalba. Priešingai, svarbu neužmiršti, kad didžiausias meilės darbas yra kaip tik evangelizacija, t. y. „žodžio tarnyba“. (...)

Iš esmės viskas kyla iš Meilės ir linksta į Meilę. Besąlygiška Dievo meilė tapo žinoma per Evangelijos skelbimą. Su tikėjimu priimdami Evangeliją, patiriame pirmą ir nepainiomą sąlytį su dieviškumu, galintį paskatinti mus „išimylėti Meilę“, paskui toje Meilėje apsigyventi bei augti ir džiugiai perteikti ją kitiems.

(...) Tikėjimas be darbų yra lyg medis be vaisių: abi dorybės reikalauja viena kitos. Gavėnia tradiciniais krikščioniškojo gyvenimo nurodymais kviečia mus maitinti tikėjimą dėmesingiau ir ilgiau klausantis Dievo žodžio bei priimant sakramentus ir kartu augti meile Dievui ir artimui konkrečiai praktikuojant pasninką, atgailą bei išmaldą.

Nukelta į 11 psl.

KELEIVIAI

4

VYTAUTAS VOLERTAS

Išlydėjo akimis Alfiejus sūnų Levį, dabar jau Matą, pasigraudeno, o kai nulipo nuo stogo, jau rado prie slenkščio darbininkus, atlygio laukiančius. Jie kelias dienas iškasinėjo senų alyvmedžių kelmus, sudegino juos, dirvą paruošė naujam sodui. Nuo mutinės kelio iki Genezareto ežero ir apie Kafernaumo miestelį žemė buvo derlinga, nors didelių plotų niekas neturėjo. Žmonėms maisto pakako, galėjo net su svečiais paūžauti, tačiau stambių turtų nesukrovė. Tiesa, šiame kampe net įpročio nebuvo pinigų į skareles rišti, nors visi gyveno gražiau, švariau ir tvarkingiau už Nazareto maišalynę. Ten būrėsi amatininkai, šalia žydžiovimo šnekėjo įvairiom kitom kalbom. Net aramėjiškai čiulbėjo, malė samariečių liežuviais, kapojo graikiškai. Graikų čia buvo mažai. Jie užsiiminėjo prieskonių prekyba labiau juos supirkinėdami, kaip paroduami.

Alfiejus išlydėjo sūnų su gailėsčiu, bet Matas bastėsi po Palestiną ir savo žygio nesigailėjo. Gulė diena prie dienos, susislėgė didelis jų koldas, tačiau Alfiejus apie sūnų išgirdavo tik iš svetimų burnų. Kažkas Kafernaume net pašnibždėjo, kad tą visą gaują, Mokytoją, jo mokinius ir žioplus, romėnų kareiviai surinko ir išvežė vergijon. Kiti tvirtino, jog vyriausi kunigai įsakė miniai juos akmenimis užmušti. O vienas net gyrėsi, kad ir jis įsakymo vykdyme dalyvavęs. Mat keliaudamas buvo pakliuvęs į tą kraštą, metęs didelį akmenį, bet nepataikęs.

Tėvas šioms kalboms tikėjo ir netikėjo. Ką žinai, gal romėnai ir išvežė supančiotą sūnų vergijon, gal sadukėjai, kunigų didžiūnai, liepė jį užbambinti, o akli pasekėjai taip ir padarė. Ką žinai. Dabar Palestinoje maišosi keisti ir nelabojo apsėsti žmonės, net išpėti negali, kas jie yra. Kirai, sirai, graikai, babiloniečiai. Ir patys žydai dažnai pameta supratimą. Po miestelius šliaužioja stebukladariai, piktų dvasių išvarinėtojai, agitatoriai prieš romėnus, prieš karaliaujančias Erodo gimines, prieš aukštuosius kunigus. Šlaistosi, trukdo dirbti. Žydai pakriko, sektomis subyrėjo, bet apipjaustymą, pasninkus ir šabą dar pripažįsta. Ir košer laiko. Paduosi ranką pagoniui – jau nešvarus; įeisi į jo namus – vėl nešvarus; pažiūrėsi į dailią graikę, gal tik truputėlį būsi nešvarus.

Vakarop Alfiejus išėjo paežerėn valčių apžiūrinėti. Galėjo kas nors pavogti, skyles išgręžti, paskandinti. Prie ežero priviso ir piktų, ir kvailų pašlemėkų. Žvalgėsi Alfiejus, tyrinėjo, ir štai pro švendres išlindo Zafara, blogo garso moteris. Lankstėsi jam, sveikino saldžiausiais žodžiais. Zafara – pusė žydės, pusė graikės, bevaisė, taigi nusiritus nuo koto. Tačiau niekam po kojomis nesimaišė, o kad moteris ją svetimoteryste įtarinėjo, retai kas šias kalbas priėmė. Eis koks vyras ir lįs pro molinio namelio duris... Lyg į šuns būdą. Stabmeldžių šventyklose lūkuriuoja jaunos ir vikrios svetimtautės. Tai Zafara...

– Kilmingasis Alfiejau, doras

žmogau, – švėbeldžiojo moteris, o kilmingasis Alfiejus jau sukosi nuo jos šalin. – Vakar tavo sūnų mačiau, tikrą Levį, kuris buvo Levis, bet jau ne Levis. Iš Samarijos pareinu, gimines lankiau, ten jį pastebėjau.

Alfiejus atsigrėžė ir tylėjo.
– Mačiau. Tavo akys sako, kad netiki, bet aš mačiau. Buvęs Levis, tavo tikras sūnus. Ilgu apsiaustu apsigaubęs, naujais sandalais mūvęs. Į romėną panašus.

– Kaip į romėną? – tarsi supyko Alfiejus, bet jam rūpėjo daugiau žinių ištraukti. Ar ji matė, ar tik melavo? Ką žinai, valkiojasi pasaulyje, gal netyčiomis ir sutiko jo pasiilgtąjį neklaužadą.

– Prie sargybos namų, ant Betliejaus kalno, yra statula, garbingasis Alfiejau, – lankstėsi nusizėminusi Zafara. – Stovi gražus akmeninis vyras, jo apsiaustas siekia žemiau kelių. O sandalai... Tai tavo sūnus dabar taip atrodo. Kai vakar Levį mačiau, jis varė iš apsėstojo piktąją dvasią.

– Išvarė?
– Nespėjo. Nelabasis, kai tavo sūnus artinosi, nusigando ir pabėgo. Netoli buvo krūmai, į juos sulindo.

– Ar pasveikina mano vaiką? – Alfiejaus smalsumas tirpdė išdidumą.

– Kaip pasveikinsiu, kaip prieisiu... Jį supo pulkas vyrų ir manęs, vargdienės moters, neprileido. Eik toliau, driske, čia mokymas vyksta, pasakė taip vienas ir nustūmė. Dar atsigrėjusi pastovėjau, gerai išsižiūrėjau. Į tave panašus Levis, tikras tėvas, net su karpa ant kairio žando, tik ne tokia atsikišusi kaip tavoji.

– Tai gyvas ir sveikas.
– Gyvas ir sveikas, tik barzda reta.

– Barzda tai... – nuniurzgė Alfiejus, pabėrė ant žemės kelias drachmas, kad Zafarą palietęs nesusiteptų

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliskai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

MITYBININKĖ

DR. VILIJ R. KERELYTĖ
6420 West 127th St. Suite 106
Palos Heights, IL 60463
708-239-0909;
nutritionow6420@att.net
Valandos:
pirm.–ketv. 10 val. r. – 4 val. p. p.

Āpsilankykite
„Draugo“
internetinėje
svetainėje
www.draugas.org

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

ir nužingsniavo. Vaikas gyvas. Netikėjo įvairiems rimtų vyrų gandams, bet patikėjo Zafarai, paniekintai vargdieni. Sūnus gyvas, naujas apsiaustas ir nauji sandalai, tramdo piktas dvasias, moko žydus. Taip pasakojo Zafara, ir ji, aišku, pasakojo teisybę. Jos protas šitokio melo nesugalvotų, nes jai nėra tikslo apie Levį ar jo tėvą galvoti. Svetima, menkai pažįstama, kodėl turėtų melus pinti?

Alfiejus nuėjo savo keliais, Zafara taip pat kažkur nuėjo. Kažkur

nuėjo ir ilgas laiko gabalas. Prinoko alyvos, geltonavo apelsinai, kurių Alfiejus turėjo tik du medžius, sumazėjo žuvų ežere. Bet pagausėjo įvairių praeivių, maldininkų, pranašų, revoliucionierių. Sklido kalbos apie kažkokį Barabą, raginantį Galilėjos žydus sukilti prieš romėnus, o jei kas nors jam prieštaraujas, tokį žudąs. Žmonės, išgirdę apie jo pasirodymą apylinkėje, bėga iš namų, slepiasi, kad su juo nesusidurtų.

Bus daugiau.

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis,
automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų,
asmens turto perkraustymą 1-708-599-9680

ATLANTIC
Express Corp.



SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietos:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užeiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Old Vilnius Café, 2601 75th St. Suite B, Darien, IL 60561 Tel: 630-324-6811
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Kalinka, 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455



Imkite mane ir skaitykite

Tas, kas nori, nesunkiai ras ką skaityti

RAMUNĖ KUBILIŪTĖ

Žiemos metu Lietuvoje kasmet nemažai dėmesio susilaukia kasmetinė Tarptautinė Vilniaus knygų mugė. 14-oji mugė vyks Lietuvos parodų ir kongresų „Litexpo“ centre vasario 21–24 d. Pernai mugėje dalyvavo 28 svečiai iš 13 pasaulio kraštų, iš jų – 13 buvo rašytojai. Mugėje dalyvavo 250 bendrovių iš 9 šalių, o pagal mugės tinklalapyje pateiktus duomenis, lankytojų mugėje pernai buvo daugiau kaip 62,000.

Kokių naujovių žada 2013 mugė? Mugę reklamuoja šūkis – „Čia knygų erdvė – Prisijunk!“. Jos dalyviai galės net pažymėti savo knygas išskirtiniu 2013 metų mugės antspaudu. Tačiau konkreti šių metų mugės tema bus „Paauglių ir jaunimo literatūra“, kuri bus gvildinama „Diskusijų klube“. Šiomet veiks nauja, atvira ir interaktyvi erdvė Biblioteka@ikrauk.lt – „biblioteka be sienų, sukurta kiekvienam mugės lankytojiui“. Šiomet Vilniaus knygų mugei sukurta speciali išmanioji programėlė, leidžianti susikurti savo knygų mugės renginių programą.

Mugės tinklalapyje jau paskelbti įvairus mugės svečiai. Vienas iš jų bus keturių knygų (vėliausia – „Pogrindis“) autorius, rašytojas Antanas Šileika iš Toronto. Kino režisierius Tomas Donėla pagal Antano Šileikos romaną ketina kurti filmą. Mugės svečių sąrašas – ir žurnalistė bei rašytoja Ellen Cassedy iš Washington, DC apylinkių, „Mes esame čia. Atsiminimai apie holokaustą Lietuvoje“ (Kaunas: „Obuolys“) autorė. Per pastaruosius metus Cassedy ir Šileikos parašytos knygos anglų kalba buvo išverstos į lietuvių kalbą. Kito 2013 m. Vilniaus knygų mugės svečio Algio (Al) Rukšėno, gyvenančio Cleveland, vėliausia knyga – tai 2010 m. pabaigoje išleistas romanas „Devil’s Eye“ („Meridia Publishers“). Tačiau mugės svetainėje minima jo pirmoji knyga „Day of Shame“ („David McKay Company“), kurios angliško leidimo 40-mečio sukaktis sueina šiais metais. Mugės svečiams Rukšėnas pristatytas kaip knygos lietuviško vertimo „Gėdos diena“ („Obuolys“) autorius.

Įvairovė

Vilniaus mugės svetainės lankytojai gali dalyvauti aštuntuose „Metų knygos“ rinkimuose. Daugiausia skaitytojų balsų surinkę knygų autoriai tradiciškai bus apdovanoti Vilniaus knygų mugėje. Skaitytojai kviečiami išrinkti „Metų knygas“ keturiose grupėse: suaugusiųjų; poezijos; vaikų ir paauglių ir iš pateikto sąrašo. Visi autoriai, atrodo, gyvena Lietuvoje.

Apart anksčiau minėtų knygų mugės svečių parašytų knygų, kokios kitos knygos per paskutinius keletą metų pasirodė mūsų išeivijos pasaulyje, t. y. lietuvių autorių, kurie gyvena už Lietuvos ribų, ar knygos apie asmenis, kurie gyveno už Lie-

tuvos ribų? Temų prasme šios knygos pasižymi nemaža įvairove. Vienos buvo išleistos Lietuvoje, kitos – užsienyje.

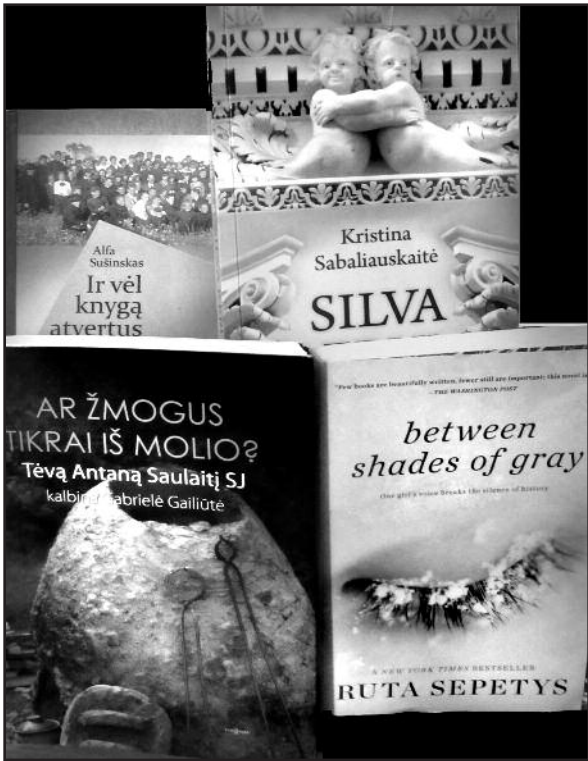
Žinoma, viena iš populiariausių šių dienų autorių yra užsienyje (Londone) gyvenanti, bet dažnai į Lietuvą grįžtanti Kristina Sabaliauskaitė. Jos istoriniai romanai „Silva rerum I“ ir „Silva rerum II“ buvo išleisti net keliomis laidomis, o 2012 m. pasirodė nauja jos knyga – „Danielius Dalba & kitos istorijos“ (Vilnius: „Tyto alba“).

Čikagoje gyvenanti Eglė Juodvalkė prisiminė ir pagerbė Lietuvos partizanus eilėraščių knygoje „Sakalai naktį nemiega“ (Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centras, 2011). Kazys Bobelis ir Jonas Aničas paruošė „VLIK /Vyriausiasis Lietuvos išlaisvinimo komitetas/ 1943–1922: Lietuvos laisvinimo darbų chronologija“ (Vilnius: „Vaga“, 2011). Dabar jau Lietuvoje gyvenanti, anksčiau JAV ilgiau gyvenusi Dalia Sruogaitė, rašytojo Balio Sruogos dukra, aprašė savo šeimos karo meto ir pokario išgyvenimus knygoje „Atminties archeologija“ (Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 2012). Nors anksčiau minėta Cassedy knyga buvo išleista tos pačios leidyklos ir tą patį 2012 m. pavasarį kaip ir Julijos Šukytės „Epistolophilia: Writing the Life of Ona Simaite“ („University of Nebraska Press“, 2012), tik pirmoji šių metų Vilniaus knygų mugėje susilauks savo knygos vertimo į lietuvių kalbą. Laukiame žinių, kad ir Šukytės knyga susilauks lietuviško vertimo.

Nemažai leidžiama memuarinių ir prisiminimais paremtų knygų. Kelionių aprašymai populiarius gal ypatingai tarp mažiau į egzotiškus kraštus keliavusiųjų. Ispūdžių pilna, gražiomis nuotraukomis iliustruota Čikagos apylinkėse gyvenančios, daug pasaulio apkeļiavusios Ritonės Rudaitienės „Iš kelionių užrašų“ (Marijampolė: „Piko valanda“, 2011).

Kunigai yra knygų autoriai, filosofai, mokslininkai... Reda Sopranaitė (sudarytoja) ir Vincenta Velžytė (redaktorė) atrinko ir paruošė Alfo Sušinsko (kun. Sušinsko) filosofinius bei religinius straipsnius, parašytus Lietuvoje ir JAV („Ir vėl knygą atvertus“, Vilnius: „Ateities leidybos centras“, 2011). Anksčiau minėtas autorius Rukšėnas – ne pirmasis, kurio knyga po daugelio metų buvo išversta į kitą kalbą ar išleista naujai papildyta laida. Taip išėjo ir su kun. Stasio Ylos „Komunizmu Lietuvoje“. Naujo leidimo tekstą parengė, įvadą ir komentarus parašė Nerijus Šepetys (Vilnius: „Aidai“, 2012). Leidykla pastebi, kad „tai 1937 m. Lietuvoje pasirodžiusio Juozo Dauliaus slapyvardžiu prisidengusio kunigo Stasio Ylos veikalas“. Pokalbio forma su šiuo metu JAV gyvenančiu jėzuitu kunigu Antanu Saulaičiu išleista knyga „Ar žmogus tikrai iš molio? Tėvą Antaną Saulaitį SJ kalbina Gabrielė Gailiūtė“ („Tyto alba“, 2011).

JAV gyvenantys, bet dažnai ir ilgesniam laikui



Lietuvoje apsistojantys akademikai išleido šias knygas: Algis Norvilas „Tauta, kalba ir tapatybė“ (Vilniaus universiteto leidykla, 2012), Algis Mickūnas „Estetika: Menas ir pasaulio patirtis“ (Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 2011). Chemiko ir literatūros kritiko Kęstučio Keblio knyga „Smulki kritikos rasa“ (Vilnius: „Versus aureus“, 2011), anksčiau parašytų straipsnių rinkinys, leidyklos apibūdinta kaip „tekstai, rašyti per daugiau ne ipenkiadesimt metų, išbarsyti išeivijos ir Lietuvos periodikoje“. Vokietijoje gyvenantis Vincas Bartusevičius išleido studiją „Lietuviai DP stovyklose Vokietijoje 1945–1951“ („Versus aureus“, 2012).

Du JAV gimę lietuvių kilmės mokytojai tapo kito žanro – lietuvių vietinės istorijos vingiuose – autoriais. Dar 2009 m. Marius K. Gražulis išleido knygą „Lithuanians in Michigan“ („Michigan State University Press“ serija „Discovering the Peoples of Michigan“). O 2013 m. pradžioje pasirodė Justin G. Riskus knyga „Lithuanian Chicago“ (leidyklos „Arcadia Publishing“ serija „Images of America“).

Lietuvos mokslininkai tyrinėjo, aprašė ir paruošė ne vieną knygą apie išeivijoje žinomus žmones. Jų knygas išleido įvairios mokslinių įstai-gų leidyklos. Pavyzdžiui, „Antanas Škėma ir slink-tys lietuvių literatūroje: kolektyvinė monografi-ja“, kurią sudarė Loreta Mačianskaitė (Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 2012); Alfonsas Eidintas parašė „Antanas Smetona ir jo aplinka“ (Mokslo ir enciklopedijų leidybos cen-tras, 2012), Sigutė Radzevičienė – „Neatrastasis Ignas Šeinius: gyvenimas ir kūryba Švedijoje: monografija“ (Vilniaus pedagoginio universiteto leidykla, 2011); Vladas Žukas – „Gyvenimas kny-gai: Vaclovas Biržiška“ (Vilniaus universiteto lei-diniai, 2012).

2012 metų Vilniaus knygų mugėje buvo prista-tyta Rūta Šepetys ir jos romano paaugliams lietu-viškas vertimas „Tarp pilkų debesų“ (Vilnius: „Alma littera“, 2011; iš anglų kalbos vertė Lina Būgienė). Lietuvoje ilgiau gyvenusi, šiuo metu Maine valstijoje gyvenanti literatūrologė Laima Vincė yra parašiusi ne vieną knygą. Vėliausiame jos romane „This is Not My Sky“ („CreateSpace Independent Publishing Platform“, 2012) aprašo-mos pokario laikais New York gyvenusios lietu-vės, jų meilės, ryšiai ir paslaptys. Jauna rašytoja Audra Kriauciunas savo pirmame romane jaunimui „Crown of Dreams“ („Tate Publishing & Enter-prises“, 2011) lyg ir nepalietė lietuviškos temati-kos, bet kas žino, kokias temas ji pasirinks, jei to-liau rašys, labiau gilinsis ir susipažins su savo lie-tuviškomis šaknimis?

„Globalioje Lietuvoje“ kartais net neįmanoma susekti, kur gyvena ir rašo visi lietuviškai rašan-tys autoriai. Lietuviškos knygos pristatomos po vieną ar keletą ne vienoje knygų mugėje, yra an-gliškai leidžiamos ne vienos leidyklos. Tačiau išsa-mesnes studijas ir knygų turinio analizes ge-riausia palikti literatūros specialistams bei kriti-kams.



S. Nijolė Sadūnaitė (k.) prie „Ateities“ leidybos centro stendo ankstesnėje Vilniaus knygų mugėje.

Formatai

„Broliai seserys, imkit mane ir skaitykit, Ir tatai skaitydami permanykit“ – taip prasidėjo Martyno Mažvydo „Katekizmo“ pirmieji sakiniai. Šie žodžiai randa atgarsį ir šiandien žmonėse, kurie gerbia knygas ir mėgsta skaityti. Ar svarbu, koku formatu jie skaito? 2012 m. gruodžio 18 d. „Drauge“ Romualdas Kriaučiūnas straipsnyje „Nelengva atprasti“ savo apmąstymus užbaigė taip: „Smagu savo rankose turėti spausdintą laikraštį, knygą, o, laikui atėjus, iš draugų gauti kalėdinį laišką ir vardinių sveikinimą – irgi popieriuje.“ Pagal 2012 m. gruodžio 27 d. „Pew Internet & American Life Project“ tyrimų centro pateiktus duomenis (apklausa vyko 2012 m. spalio-lapkričio mėn.), Amerikoje elektronines knygas skaitančiųjų (vyresni nei 16 m.) padaugėjo nuo 16 proc. iki 23 proc. Daugiau išigijo joms skaityti skirtas priemonės (e-book readers) – nuo 18 proc. iki 33 proc. Per tuos pačius 12 mėnesių skaitančių knygas popieriniu formatu skaičius krito nuo 72 proc. iki 67 proc. Tačiau iš viso knygas skaitančių skaičius nedaug krito – dabar jis yra 75 proc. (nuo 78 proc. 2011 metais). Nebūtinai reikia el. knygas pirkti, daugelis viešųjų bibliotekų leidžia prisijungti prie jų svetainių ir įsikelti norimas elektronines knygas į savo kompiuterius. Kitas galima rasti nemokamai internete (tikėkimės, jog tai nepažeidžia autorių teisių).

Šiais laikais knygos nebūtinai išeina vien popieriniu formatu arba popierinis formatas nebūtinai būna pirmasis. Knygos leidžiamos ir audio (įkaltetu) formatu, jas galima išgyti kompiuterine forma (e-book reader, lietuvių kalba gal „planšetinės“).

Lietuvių knygų pasaulyje dar nedaug teko matyti tų „moderniškesnių“ variantų, nors jų yra. Reikės pažiūrėti, kaip seksis el. knygų leidyklos perduotuvei Knygute.lt, kuri skaitmenizuoja kitų leidyklų knygas bei leidžia nepriklausomų autorių bei vertėjų knygas. Kol kas leidykla daugiau dirba su fantastikos literatūra (science fiction), bet ateityje gal tai pasikeis. Būtų smagu, kad kas įrašytų daugiau lietuviškų knygų klausymuisi tiems, kurie ilgą kelionę praleidžia savo automobiliuose. (JAV žinomi kino ir dramos aktoriai neatsisako knygų įrašymo darbų). Kai kurių autorių knygos, net anksčiau minėtos, gal net neguli sandėliuose popieriniuose formatuose, vietoj to kopijos yra išspausdinamos „print on demand“ leidyklos ar spaustuviės, kai žmogus jas užsako internetu. Rezultatas – knyga dažnai būna minkštu viršeliu ir nelabai brangi.

Iš tikrųjų gal ne tiek svarbu yra formatas. Gal reikia džiaugtis, kad leidėjai vis dar leidžia knygų įvairovę, o mes turime galimybę pasirinkti, koku formatu ir kuria kalba galime ir norime skaityti. Romualdas Kriaučiūnas gali skaityti savo mėgstamas knygas popieriniu, o Knygute.lt lankytojai – savo formatu. Lietuvių kilmės autoriams norisi palinkėti, kad jų knygos būtų leidžiamos abiem kalbomis – anglų ir lietuvių, ir visais formatais, kuriuos tik galima šiandien įsivaizduoti.

Šiapus Atlanto gyvenantys lietuviai lauks žinių, kaip praėjo 2013 m. Vilniaus knygų mugė, ir lauks šiais metais išeisiančių naujų, įdomių bei patrauklių knygų. Tačiau nereikėtų pamiršti ir klasikų ar anksčiau parašytų vertingų knygų, nes daugelis jų nesensta.

ŽUVIES VAKARIENĖ



Matulaičio Misija ir PLC

pagal gavėnios tradiciją

kviečia visus susiburti

kukliai žuvies vakarienei.

Vasario 15d., 22d., ir kovo 1d.,

penktadieniais nuo 5 iki 7 val. v.

PLC Pokylių salėje

14911 127th Street, Lemont, IL 60439



matulaitismission@sbcglobal.net

630 257-5613

žuvies vakarienė

A † A

DONATAS UOGINTAS

Mirė 2013 m. sausio 29 d., sulaukęs garbaus 92 metų amžiaus. Gimė Šakiuose, Lietuvoje. Gyveno Oak Lawn, IL.

Nuliūdę liko: žmona Frauke, brolis Titas su šeima Kanadoje ir mirusio brolio Vytauto šeima Anglijoje; liūdi a. a. svainės Anke Toepffer vyras Heinz ir svainė Hella Mohr su šeimomis Hamburge, Vokietijoje. Liūdi daug dukterėčių ir sūnėnų Pietų Afrikoje, Anglijoje ir Vokietijoje.

Šeima visus kviečia atsisveikinti su a. a. Donatu, šeštadienį, vasario 23 d. nuo 9 val. r. iki 10 val. ryto Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios.

Vietoj gėlių prašome aukoti Alzheimer’io fondui.

Visus artimuosius, draugus ir pažįstamus kviečiame dalyvauti atsisveikinime ir šv. Mišiose.

Liūdinti šeima

Laidot. direkt. Šarūnas Dobilas. Tel. 630-804-9093 arba www.dobilasfunerals.com

A † A

ALEKSANDRA A.

KAVALIŪNIENĖ BALKEVIČIŪTĖ

Mirė 2013 m. vasario 15 d., sulaukusi 103 m. Gimė 1910 m. sausio 28 d.

Gyveno Culver, IN, anksčiau Marquette Park, Chicago, IL.

Nuliūdę liko: duktė Margarita Marchertienė su vyru Gediminu, anūakai Aldona Martin su vyru Richardu, Vida Halsey, Rūta Kavaliūnas, Edmundas Kavaliūnas su žmona Margherita; proanūakai: David Kavaliūnas, Victoria su vyru Lee Yoneyama, Andrius Halsey; trys proproanūakai Emma, Sophia Aleksandra ir Henry; sesers sūnus Jonas Šalčius su žmona Laima ir vaikais, a. a. sūnaus Algirdo Kavaliūno buvusi žmona Violeta, daug giminių ir artimųjų Amerikoje ir Lietuvoje.

A. a. Aleksandra buvo žmona teisininko a. a. Prano, mama a. a. dr. Algirdo.

Velionė bus pašarvota trečiadienį, vasario 20 d. 9 val. ryto Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, 14911 127 St., kurioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a. a. Aleksandra bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba www.petkusfuneralhomes.com

„Tikėjimas meile žadina meilę“

Atkelta iš 8 psl.

4. Pirmenybė tikėjimui, pirmenybė meilei

Kaip ir visos Dievo dovanos, tikėjimas ir meilė irgi kyla iš vienos ir tos pačios Šv. Dvasios (plg. 1 Kor 13), tos Dvasios, kuri mumyse šaukia: „Aba, Tėve!“ (Gal 4, 6) ir įgalina ištarti: „Jėzus yra Viešpats!“ (1 Kor 12, 3) ir „Maranata!“ (1 Kor 16, 22; Apr 22, 20).

Tikėjimas – dovana ir atsakas – leidžia mums pažinti Kristų kaip įsikūnijusią ir nukryžiuotą Meilę, visiską ir tobulą klusnumą Tėvo valiai ir begalinį dieviškąjį gailėstingumą artimui; tikėjimas išaknydina širdyje ir prote tvirtą įsitikinimą, kad ta Meilė yra vienintelė tikrovė, nugalinti blogį ir mirtį. Tikėjimas kviečia žvelgti į ateitį su vilties dorybe, kupiniems pasitikėjimo laukti Kristaus meilės pergalės pilnatvės. Savo ruožtu meilė leidžia mums įžengti į Kristuje parodytą Dievo meilę, asmeniškai ir egzis-

tenciškai prisidėti prie Kristaus visiško ir besąlygiško savęs dovanojimo Tėvui ir broliams. Pripildydama meilės, Šv. Dvasia įgalina mus dalyvauti Jėzaus atsidavime – sūniškame Dievui ir broliškame kiekvienam žmogui (plg. Rom 5, 5).

(...)

Brangūs broliai ir seserys, šią gavėnią, kai rengiamės švęsti Kryžiaus ir Prisikėlimo įvykį, per kurį Dievo Meilė atpirko pasaulį ir apšvietė istoriją, visiems linkiu šiuo brangiu laiku atgaivinti tikėjimą į Jėzų Kristų, įžengti į jo paties meilės Tėvui ir visiems mūsų gyvenime sutinkamiems broliams bei seserims apytaką. To siekdamas keliu savo maldą į Dievą ir kiekvienam asmeniškai bei kiekvienai bendruomenei meldžiu Viešpaties palaiminimo!

Katalikai.lt

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Socialinių reikalų skyrius Lemont** maloniai kviečia vasario 20 d., trečiadienį, 1 val. p. p. atvykti į Pasaulio lietuvių centro skaityklą (14911 127 th St., Lemont), kur matysite Mariaus Markevičiaus režisuotą dokumentinį filmą „The Other Dream Team“ („Kita Svajonių komanda“).

■ **Vasario 21 d., 11 val. r. Cicero miesto** Rotušės aikštėje bus iškelta Lietuvos trispalvė, kuri ten plevėsuos visą savaitę. Cicero ir apylinkės lietuviai kviečiami gausiai dalyvauti vėliavos pakėlime ir kartu pažymėti mūsų tautos Nepriklausomybės šventę. Bus vaišės.

■ **Prof. Tomo Remeikio 50-ties metų** mokslinės veiklos jubiliejinė šventė vyks vasario 24 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, PLC. Profesorius darbus nušvies dr. Augustinas Idzelis, bus sukaktuvinio leidinių paroda, nuotraukų montažas, pabendraavimas. Visus kviečia Vydūno fondas ir jubilato bičiuliai.

■ **Pentadienį, kovo 1 d., 7 val. v. Balzeko** lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) atidaroma paroda „Stepono Dariaus ir Stasio Girėno herojiškam transatlantiniam skrydžiui – 80 metų“. Įėjimas 10 dol. Tel. pasiteirauti: 773-582-6500.

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) kovo 16 d., šeštadienį, 10 val. r. dailininkės Rasa Ibiensienė ir Asta Zimkus padės sukurti meniškų margučius, kurie papuoš šv. Velykų stalą ir bus puiki dovana svečiams ir artimiesiems. Atsineškite dažytų, kietai virtų kiaušinių. Pamokos kaina – 15 dol. Bus vaišės. Tel. 773-582-6500

■ **Kovo 17 d. Korp!Giedra ruošia popietę** „Poezijos ir žodžio kūrybą“, kuri vyks Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre. Pradžią – 1 val. p. p. Dalyvauja Audrė Budrytė-Nakienė, Rita Venclovičienė, Vainis Aleksa, solistė Agnė Giedraitytė. Bus vaišės. Visus maloniai kviečiame atvykti.

■ **Kovo 24 d. po 10:30 val. r. šv. Mišių** Tėvų jėzuitų koplyčioje Jaunimo centro Moterų klubo narės kviečia visus priešvėlykinių pusryčių.

■ **Tradicinių tortų ir pyragų išpardavimą** Lietuvos Dukterų valdybos narės ruošia Verbių sekmadienį, kovo 24 d., nuo 8 val. r. iki 2 val. p. p. Kviečiame visus apsilankyti. Tai puiki proga nusipirkti šv. Velykų stalui skanių tortų, pyragų, namų darbo sūrių, margučių ir kitokių gardumynų. Savo apsilankymu paremsite LDD veiklą. Atvykusieji galės pasivaikinti kava ir saldumynais.

ĮŠ ARTI IR TOLI...

■ **Maloniai kviečiame visus atvykti į** Susivienijimo lietuvių Amerikoje (SLA) patalpose (307 W. 30th St., New York, NY 10001) vykšiančią dailininkų darbų peržiūrą. Pamatysite darbus, kuriuos menininkai ir meno kolekcionieriai dovanoja būsimam meno aukcionui, kurio lėšos bus skirtos SLA pastato remontui. Peržiūra vyks šeštadienį, vasario 23 d., 7:30–10 val. v. ir sekmadienį, vasario 24 d., 2 val. p. p.–5 val. p. p. Atvykę

šeštadienį, turėsite progą susipažinti su dailininkais, kurie paaukojo aukcionui savo paveikslus, pabendrauti su bičiuliais. Tel. pasiteirauti: 212-563-2210.

■ **Vasario 24 d. 12:30 val. p. p. Šv. Petro ir Povilo parapijos salėje** (211 Ripley Pl., Elizabeth, NJ 07206) Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimas. Muzikinę programą atliks duetas „Iš Rytų šalelės“ (Rūta Pakštaitė-Cole ir Rimas Polikaitis).

■ **JAV LB East Chicago apylinkės, ALT'o** Lake apskrities skyriaus ir Lietuvos vyčių kuopos # 82 valdybos ruošia Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą vasario 24 d. 1 val. p. p. American Legion Griffith Post 66 (132 N. Wiggs Ave., Griffith, IN). Meninę programą atliks Algimantas ir Ligita Barniškių. Vaišinsimės lietuviškais patiekalais. Apie dalyvavimą prašoma pranešti Joanai tel. 219-884-22 arba Birutei tel. 219-322-4533.

■ **13-asis metinis „Florida Lithuanian Open Golf Tournament“** vyks kovo mėn. 7–11 d. Turnyro pelnas bus skiriamas organizacijai „Vaiko vartai į mokslo“. Kovo 9 d., 6–9 val. v. Lietuvių klubo salėje vyks susipažinimo pokylis. Platus informaciją ir registracijos lapus rasite interneto svetainėje: ltconsulflorida.com arba paskambinę į konsulatą tel. 727-895-4811.

■ **Lietuvių tautiniuose namuose (3356** Glendale Blvd., Los Angeles, CA 90039) kovo 9 d. vyks S. Dariaus ir S. Girėno skryžio per Atlantą 80-mečio minėjimas. Svečiuose – TV žurnalistė iš Lietuvos Gražina Sviderskytė. Pradžią 7 val. v. Rengia JAV LB Los Angeles apylinkė. Tel. pasiteirauti 323-360-7786.



■ **Kviečiame New York lietuvius dalyvauti bėgime „Už blaivią Lietuvą“.** Renkamės kovo 2 d., šeštadienį, 11 val. Brooklyn, prie Coney Island karuselių. Važiuoti N,D,F,Q metro iki paskutinės stotelės. Bėgsime (eisime) palei Atlanto vandenyną 3 km. Siūlome turėti lietuviškus skiriamuosius ženklus, fotoaparatus. Rengėjai: Vilniaus Pilaitės sveikolių klubas „Giližis“. Registruotis pas Genovaitę Meškėlienę el. paštas: gensartai@yahoo.com; tel. 917-399-1730.

■ **Moterų savaitgalis „Nurturing one another through life stages“** Neringos stovykloje vyks balandžio 26–28 dienomis. Jį ves Kerry Secrest ir dr. Kristina Mačiūnaitė. Daugiau informacijos ir registracijos formas surasite www.neringa.org



Šeštadienį, vasario 16 d., Jaunimo centre vykos grupės „Skylė“ koncertas, kurį organizavo LR generalinis konsulas Čikagoje, o pagrindiniais rėmėjais buvo Lietuvių Fondas ir Kazikų fondas. Nuotraukoje iš k.: LR generalinio konsulato darbuotoja Agnė Vertelkaitė, dainininkas Rokas Radzevičius, LF darbuotoja Jūratė Mereckienė, LF tarybos pirmininkas Marius Kasniūnas, dainininkė Aistė Smilgevičiūtė, muzikantai Mantvydas Kodis ir Gediminas Žilys, LF valdybos pirmininkas Arvydas Tamulis bei LF darbuotoja Vida Bieliauskienė.

J. Kuprio nuotr.



Žibuntas Mikšys.
Ekslibris. Iš dr. A. Kelerto rinkinio.

Čiurlionio galerija

Jaunimo centre

(5620 S. Claremont Ave.,
Chicago, IL 60636)

kovo 1 d., penktadienį,

7:30 val. v. kviečia į parodas

„Lietuvos ir Prancūzijos grafikas

Žibuntas Mikšys“

atidarymą.

Parodoje bus rodoma dr. Algimanto Kelerto surinkta Ž. Mikšio darbų kolekcija.

Meninę programą atliks saksofonininkas Gediminas Grašys.

Po parodos darbai išvežami į Lietuvą.



Čikagos lituanistinės mokyklos mokiniai šeštadienį, vasario 16 d., šventė Lietuvos valstybės atkūrimo 95-ąsias metines. Su gimtadieniu Lietuvą mokiniai pasveikino savo padarytomis širdelėmis-vėliavėlėmis (nuotr.). Koncerte, skirtame tėvynei Lietuvai, dalyvavo visų klasių mokiniai ir grupės „Skylė“ iš Lietuvos dainininkai Aistė Smilgevičiūtė bei Rokas Radzevičius.

Laimos Apanavičienės nuotr.

ŠVIETIMO PREMIJA – 2012 M.

JAV LB Švietimo taryba ruošia Švietimo premiją švietėjui, kuris iligus metus dirbo švietimo darbą JAV lituanistinėse mokyklose. Kviečiame lietuvių visuomenę siūlyti kandidatus iš šiuo metu JAV gyvenančių lituanistinių mokyklų mokytojų, kurie pasižymėjo lietuviško švietimo srityje, vadovėlių bei knygų leidime ir redagavime, programų ir gairių tobulinime ar iligus metus dirbo ir tebedirba mokytojo-vedėjo darbą lituanistinėse mokyklose.

Pasiūlymus siųsti iki 2013 m. vasario 29 d. paštu: Lithuanian Educational Council, 170 Query St. New Bedford, MA, 02745 arba el. paštu: donavickas95@hotmail.com pažymint, kad siūlote švietimo premijai kandidatą. Prašome prie pasiūlymo pridėti rekomendaciją.

Vertinimo komisiją sudaro JAV LB Švietimo taryba, kurios pirmininkė yra Daiva Navickienė.

2011 m. Švietimo premija buvo įteikta Nekalto Prasidėjimo Seserų kongregacijai. Laureatais yra buvę Jūratė Dovilienė, Audronė Elvikienė, Dalilė Polikaitienė, Regina Kučienė, Danutė Bindokienė, Bronius Krokys, Vida Bučmienė, Jonas Kavaliūnas, Julius Širka, Stasė Petersonienė ir Elena Ruzgienė.

Švietimo premijos mecenatas yra Lietuvių Fondas.

JAV LB Švietimo tarybos pranešimas